ANUL I. No. 204

8 pagini 3 lei

Duminică 31 Octom. 1937

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTĂ ŞI DOCTRINĂ ROMÂNEASCĂ

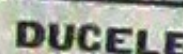
Directori: DRAGOŞ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacţia şi Administraţia: BUCUREŞTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Administraţia . . . . 4.65.82; Direcţia Redacţia . . . 4.64.34

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni 350, 3 luni 175; Comune rurale: 1 an Lei 500, 6 luni 250, 3 luni 125

15 ANI DE FASCISM

DUCELE

ANTISOCIALISM ŞI CORPORATISM

«Noi am creat Statul unitar Italian. Gândiţi-vă că dela Imperiul Roman, Italia n'a mai fost un Stat unitar. Noi afirmăm aci din nou, în mod solemn, doctrina noastră de Stat, afirmăm din nou şi nu mai puţin energic, formula discursului meu ţinut la Scala din Milano: «Totul în Stat, nimic în afară de Stat», (La Camera Deputaţilor. 26 Mai 1927, Discursurile anului 1927, pag. 157).

Noua Renaştere a omenirii prin Roma

de MIHAIL MANOILESCU

Fascismul este o minune italiană, o renaştere europeană şi o revoluţie mondială.

Este o minune italiană prin rapiditatea cu care noua revoluţie a ştiut să transforme în profunzime sufletul coborîtorilor Romei şi să realizeze recorduri morale, însoţite şi ilustrate de recorduri concrete în ordinea politică, socială şi economică.

Fascismul este o renaştere europeană, pentru că prin fascism, ţara clasică a Renaşterei a reuşit să dea Europei noui lozinci şi noui puteri de viaţă, punând capăt legendei după care bătrânul continent s'ar afla pe povârnişul decadenţei.

Fascismul este o revoluţie mondială, fiindcă a creat o nouă spiritualitate şi noui instituţii de caracter universal, CARE VOR RAMANE DEFINITIV IN PATRIMONIUL OMENIRII.

Oricine va recunoaşte că pentru un interval de timp de 15 ani, un popor nu poate dărui mai mult.

Desigur dacă Italia ar fi reuşit să se ridice pe ea însăşi printr'un efort regenerator, întrebuinţând numai vechile metode prin care atâtea alte popoare s'au salvat în ceasurile de primejdie, am fi aplaudat-o din toată inima şi ne-am fi bucurat din adâncul prieteniei pe care o purtăm marelui popor latin.

Dar revoluţia italiană are altă amploare şi altă semnificaţie: ea nu a hotărît în chip fericit numai de soarta poporului italian, ci PRINTR'UN NOU SPIRIT ŞI NOUI METODE a deschis un drum larg şi fără cotitură, pe care merg astăzi şi vor merge mâine toate popoarele care îşi caută înălţarea prin propria lor perfecţiune.

Italia a creat astăzi un model pentru lumea întreagă.

Ca toate modelele de viaţă şi acesta trebue înţeles şi adâncit în esenţa lui, iar nu imitat servil în formele lui exterioare.

Frumuseţea fascismului ca idee universală constă tocmai în caracterul său organic, care nu impune celorlalte popoare ale lumii forme copiate exact după dânsul. Fascismul îşi constitue axa sa numai din anumite principii, urmând ca în jurul acestei axe fiecare popor să-şi desvolte formele sale de viaţă, potrivit împrejurărilor sale şi temperamentului său naţional.

Prin opoziţie cu revoluţia franceză care a aruncat formulele-standard ale democraţiei şi a ale parlamentarismului socotindu-le tot aşa de oportune oriunde ar fi aplicate, din Franţa şi până în Liberia, fascismul este un principiu de viaţă care nu exclude elasticitatea şi comprehensiunea pentru particularităţile fiecărui popor.

*

Care sunt punctele de doctrină şi realizările instituţionale, care prin fascism, au intrat definitiv în patrimoniul omenirii?

Întâi fascismul înseamnă transformarea naţiunii într'o comunitate sufletească permanentă şi într'o personalitate colectivă tot aşa de vie şi de reală ca şi personalitatea unui om.

Desigur, în teorie, naţiunea a fost prezentată cu mult înaintea fascismului drept o comunitate ideală, având toate atributele personalităţii şi de multe ori în momentele de pericol naţional toţi fiii unei patrii au ajuns să se contopească de fapt într'o mare unitate sufletească. Dar minunea fascismului constă în aceia că a realizat această colectivizare spirituală într'un mod permanent, în toate actele vieţii cotidiane şi în funcţionarea normală a tuturor instituţiilor naţionale.

Totalitarismul fascist nu este o formulă ci o adâncă realitate. Naţiunea este unitară în ţelurile ei supreme pe care a reuşit să-şi le realizeze printr'o ascensiune vertiginoasă, până la proclamarea Imperiului. Ea este unitară în convergenţa tuturor sforţărilor făcută pentru realizarea acestor ţeluri. Ea este, în sfârşit unitară IN SENSIBILITATEA EI.

Căci orice undă de suferinţă care încreţeşte fruntea oamenilor, în orice colţ cât de umil al Italiei, se trădează printr'o emoţiune adâncă până la conducerea Statului. Iar solidaritatea tuturor ia forme de frăţească împărtăşire şi ajutorare.

Continuare în pagina V-a

Tânăr Balilla decorat de d. Mussolini

CONCEPŢIA RELIGIOASA

«Dacă fascismul nu ar fi o credinţă, cum ar da el stoicism şi curaj adepţilor săi? Singură o credinţă care a atins apogeul unei religii poate să insufle cuvintele ieşite după buzele astăzi stinse, ale lui Federico Floria. (Legături de sânge, apărute în ziarul Popolo d'Italia, 19 Ianuarie 1922 şi în Diuturna Milano-Alpes 1929 pag. 156).

Luptă şi biruinţă fascistă

de MIHAIL POLIHRONIADE

Prin fascism înţelegem astăzi o revoluţie spirituală hotărâtoare în istoria omenirii, o doctrină un cadru instituţional; o guvernare rodnică şi lungă care a schimbat faţa morală şi materială a Italiei, o istorie minunată: însfârşit când pronunţăm cuvântul fascism ne gândim la creatorul acestei mişcări de renaştere europeană, la conducătorul ei genial, la Duce.

Numărul nostru de astăzi va încerca să prezinte publicului românesc fascismul sub aceste patru aspecte fundamentale. In sarcina mea cade înfăţişarea istoriei fasciste, a gloriosei istorii care începe la 23 Martie 1919 la Milano în piaţa di San Sepolcro.

RAZBOIUL ŞI ORIGINILE FASCISMULUI

Cine crede că fascismul e un fenomen care-şi are rădăcinile numai în epoca imediat post-belică greşeşte. Fără îndoială cele întâmplate în Italia între 1918 şi 1922 au fost hotărâtoare pentru istoria fascismului, dar ca rădăcini ideologice şi sentimentale, ca atitudine de viaţă, ca fenomen virtual fascismul precede, în oarecare măsură, războiul. Inceputul secolului nostru înregistrase spulberarea iluzionismului democrat, frământările violente din sânul marxismului, apariţia sindicalismului revoluţionar sorelian, reacţiunea naţionalismului mâuras-sian, nietzscheismul cu al său «gefährlich leben» care va deveni celebrul «vivere pericolosamente» al lui Benito Mussolini.

In Italia aceste tendinţe europene avuseseră reprezentanţi de geniu — de la Antonio Labriola la Enrico Corradini, dela Angelo Oliveiti la titanicul Gabriele d'Annunzio.

Toate aceste tendinţe avuseseră rezonanţe adânci în sufletul lui Benito Mussolini şi a generaţiei sale. Războiul reinvie în elita tineretului italian un fior nou, iubirea de neam şi ţară, cultul eroismului şi a jertfei, voinţa de a sacrifica dragoste, sânge, viaţă în slujba unui ideal care depăşeşte mizerabila gândire umană: Patria.

Cu asemenea sentimente, idei, atitudini eşeau din marele război Mussolini şi camarazii lui.

DUPA RAZBOI

Dar dacă acestea erau simţămintele şi credinţele elitei cu totul altele erau cele ale masselor italiene. Statul demo-liberal pregătise prost războiul, materialmente şi moralmente. Grelele lupte din Alpi, pe Carso, pe Isonzo, la Gorizia, înfrângerile suferite, corupţia şi debandada dinapoia frontului, demoralizaseră poporul. Deziluziile păcii, umilinţele suferite de Italia la Versailles, amărăciunile victoriei atât de scump plătită sgudue din adâncuri sufletul italian.

OFENSIVA DEFETIŞTILOR

In această situaţie trădătorii şi dezertorii, neutraliştii de ieri şi laşii de totdeauna, anarhiştii şi socialiştii bolşevizanţi porniră ofensiva.

Abea încetaseră ostilităţile, la 22 Decembrie 1918, la congresul din Bologna, partidul socialist porni lupta pentru declanşarea revoluţiei bolşevice. Europa întreagă părea că se va prăbuşi sub noua invazie judeo-mongolă. Rusia încăpuse pe mâna lui Lenin, Ungaria pe cea a lui Bela Kuhn; Austria pe cea a Bauerilor, Adlerilor, etc.; Germania pe mâna lui Karl Liebknecht, Rosa Luxemburg, Clara Zetkin, Kurt Eisner; la Paris un criminal trăgea în «Père la Victoire»; iar la Bucureşti, la 13 Decembrie, mitralierele intraseră în funcţiune împotriva nenorociţilor de muncitori români înebuniţi de criminala propagandă a Ghelerterilor, a Moscovicilor, a Max Goldsteinilor, a Socorilor.

Ofensiva defetisto-bolşevică inundă în Italia formule violente şi odioase.

Ofiţerii sunt pălmuiţi şi scuipaţi, foştii combatanţi care nu-şi renegă idealurile loviţi şi insultaţi, marii mutilaţi de război stropiţi cu lături şi călcaţi în picioare. O serie neîntreruptă de greve, de sabotaje, de atentate, de atacuri dezorganizează viaţa economică, distrug securitatea individuală, seamănă panica şi desnădejdea.

PRIMA FASCIE

In această frământare pre-revoluţionară, din exasperarea masselor, din disperarea intelectualilor, din tendinţele generaţiei tinere, din amărăciunea foştilor combatanţi, din frica posedanţilor se formă o atmosferă politică şi morală specială care permite naşterea fascismului.

La 23 Martie 1919, în urma unui apel publicat de Mussolini în «Popolo d'Italia», se întrunirá la Milan în sala «Cercului industrial şi comercial din piaţa San Sepolcro foşti combatanţi, foşti sindicalişti revoluţionari, artişti, gazetari, reprezentanţii «fasciilor» futuriste şi în frunte cu Mussolini, Giovani Giurati, T. F. Marinetti, Michel Bianchi, Canzio Garibaldi, Mario Forli, Massinio Rocca, etc. fondară primul «Fascio italiano di combattimento».

Astfel luă naştere partidul fascist!

INCEPUTURI MODESTE ALE UNEI MIŞCARI EPOCALE

Mişcarea ce se întemeia la 23 Martie 1919 în jurul fostului directo. al ziarului socialist «Avanti», în jurul fostului intervenţionist patriot, în jurul eroului de război Benito Mussolini, era mică — număra abia 70 de aderenţi şi numai 1000 peste trei luni — dar era hotărâtă, pasionată, entuziastă. Destinul îi hărăzise şi o apariţie simbolică, se născuse în piaţa «Sfântului Mormânt» pentru a vesti parcă Italiei, în prăbuşirea de azi, învierea de mâine.

La alegerile generale din 16 Noembrie 1919 fasciştii nu întrunesc decât ridicolul număr de 4700 voturi. Dar o mişcare nu începe prin voturi, ci prin suflet.

Situaţia politică a Italiei

Intre timp, guvernul care prezidase sfârşitului răsboiului şi reprezentase Italia la conferinţa păcii, guvernul Orlando-Sonnino este silit să se retragă şi puterea revine fostului ministru de finanţe d-lui Francesco-Saverio Nitti.

Nitti adoptă o atitudine conciliantă în politica externă, iar în cea internă încearcă să stăvilească valul roşu, prin concesiuni.

Dar situaţia se agravează pe zi ce trece. In Aprilie 1919, grevă generală pentrucă s'a interzis manifestaţiuni în onoarea lui Lenin, în Mai noui greve, în Iunie grevă generală la Turin, pentrucă Roza Luxemburg a fost asasinată în Germania, în Iulie ciocniri sângeroase şi devastarea magazinelor la Bari, Milano, Messina, Genova, Roma, Neapoli, Venezia, Torento, etc, la 30 August, atentate anarhiste la Milano, iar la 13 Septembrie Gabriele d'Annunzio, în fruntea unei legiuni de foşti combatanţi şi de fascişti, ocupă Fiume.

Gestul revoluţionar al lui d'Annunzio are un imens răsunet în toată Italia. Partidul socialist nu ştie însă să utilizeze influenţa revoluţionară a gestului, iar elementele naţionaliste sunt scuturate din letargia lor.

Intre timp guvernul Nitti înainte de a se despărţi, hotărâse noui alegeri, iar vechea Cameră, modificase legea electorală şi introdusese reprezentarea proporţională.

Campania electorală se desfăşoară într'o atmosferă de o violenţă nebănuită.

Vechile partide liberale şi democrate încearcă să-şi păstreze poziţiile, socialismul se asvârle la atac sigur pe victorie, partidul popular catolic—fondat la 18 Ianuarie 1918 — îşi probează pentru prima oară forţa, iar modesta mişcare a fascilor se mărgineşte să secundeze politica lui d'Annunzio.

Alegerile au loc la 16 Noembrie şi înseamnă un triumf al socialiştilor şi al popolarilor.

Din 535 de mandate, socialiştii cucerese, 156, popularii 101, iar restul mandatelor se împărţea între grupările liberale democrate. Fasciştii nu recoltaseră decât 4700 de voturi.

Victoria socialiştilor, întăreşte şi mai mult, în sânul partidului, situaţia extremiştilor în frunte cu d-nii: Bombacci şi Barberis care însă nu ştiu decât să organizeze greve generale şi ciocniri de stradă.

In lunile care urmează o avalanşă de greve, de atentate, de atacuri, dezorganizează total viaţa italiană.

Partidul socilist nu profită de situaţie spre a organiza asaltul final împotriva statului, ci deocamdată se mărgineşte să cucerească rând pe rând municipalităţile.

Francesco-Saverio Nitti şi guvernul său sunt cu totul dezorientaţi. In faţa valului roşu nu îndrăznesc să se opună, iar eternele lor concesiuni nu fac decât să încurajeze elementele extremiste

Burghezia caută un salvator şi nu-l găseşte decât în persoana bătrânului Giovanni Giolitti, care reintră triumfal pe scena politică italiană şi la succesiunea lui Nitti în vara lui 1920.

OCUPAREA FABRICILOR

Dar partidul socialist socoate că momentul asaltului suprem a venit.

La 25 Iulie 1920, Federaţia lucrătorilor metalurgişti împreună cu Uniunea sindicală, hotărăse să ceară patronilor mărirea salariilor.

Tratativele încep la 29 Iulie, durează trei săptămâni şi se sfârşesc printr'o ruptură definitivă.

La 20 August, Confederaţia generală a muncii ordonă greva şi ameninţă pe patroni că în cazul declarării lock-out-ului, lucrătorii vor ocupa uzinele.

La 28 August, în urma a numeroase acte de sabotaj, uzina Romeo din Roma proclamă lock-out-ul.

In aceiaşi zi conducătorii muncitorimii ordonă ocuparea uzinelor.

In câteva zile, în toată Italia, lucrătorii ocupă uzinele, arborează drapelele roşii, adună grenade, tunuri şi mitraliere şi aşteaptă asaltul trupei.

Dar asaltul nu vine!

Bătrâna vulpe din capul guvernului e foarte mulţumită că lucrătorii nu atacă statul — pe care nu l-ar fi putut apăra — şi-i lasă să se descurce singuri în uzine.

Pe de altă parte d-nii Bombaci et Co. îşi închipue că dacă au cucerit uzinele statul trebue să capituleze, a domina apoi prin teroare.

Această greşeală capitală are consecinţe incalculabile.

Peste câteva zile materiile prime se epuizează, băncile bine înţeles nu acordă nici un credit consiliilor de lucrători, inginerii şi contabilii neconstrânşi de teroare, s'au solidarizat cu patronii, iar lucrătorii fără conducere tehnică, fără mijloace financiare, fără conducere politică sunt siliţi să capituleze.

La 16 Septembrie delegaţii lucrătorilor încep tratativele cu organizaţiile patronale. La 19 Septembrie se ajunge la un acord. La 21 Septembrie, cu 148.940 voturi contra 42.140, lucrătorii metalurgişti acceptă acordul şi capitulează. Uzinele sunt restituite patronilor.

Dezastrul era complect!

Partidul socialist care avea 156 de deputaţi, administra 2022 comune, număra 300.000 de partizani cotizanţi şi controla practic 2.000.000 de lucrători sindicalizaţi, încetase de a mai juca rolul principal în Italia.

Valul roşu era definitiv zăgăzuit!

Dezastrul bolşevismului

In clipa în care lucrătorii sunt siliţi să capituleze şi să părăsească fabricile, extremismul de stânga era virtualmente lichidat.

Alegerile comunale care au loc în cursul lunilor Octombrie şi Noembrie o dovedesc. La 1 Noembrie blocul burghez triumfă la Roma cu o majoritate de 20.000 de voturi, iar apoi rând pe rând Geneva, Turinul, Florenţa, Pisa, Parma, Napoli, Bari Palermo, Brescia, Padua, Veneţia, resping pe extremişti.

Dar nu numai atât! Partidul socialist intră într'o grea criză. Insuccesul ocupărei fabricilor demonetizează pe extremişti. La Reggio Emilia, în cursul lunei Decembrie 1920, grupul parlamentar socialist aclamă pe fruntaşii reformişti. Turati şi Pompolini. Insfârşit, consecinţă logică, congresul naţional al partidului întrunit la Livorno exclude pe comunişti (Ian. 1921).

Acum începe ascensiunea fascistă.

Extremismul de stânga este înfrânt, dar violenţa şi inabilitatea că au exasperat toate clasele sociale, cel mai mic incident poate să declanşeze o reacţiune răzbunătoare.

Incidentul se produce tot din cauza extremiştilor de stânga care — la 21 Noembrie 1920 — asasinează la Bologna în plin consiliu comunal pe avocatul invalid de război Giordani.

Un strigăt de indignare şi de revoltă unanime se ridică în întreaga Italie, a doua zi fasciştii — abea două mii la număr — iau iniţiativa unei acţiuni de radicală distrugere a socialismului.

OFENSIVA FASCISTA

Cei două mii — toţi foşti combatanţi — înarmaţi cu revolvere şi bastoane cu cap de plumb încep violenţele împotriva organizaţiilor socialiste.

Conducătorii socialişti, surprinşi şi imbecili, lasă să treacă un timp preţios înainte de a hotărî să se apere.

Hotărîrea, energia şi violenţa fascistă aduce mişcării un imens număr de aderenţi. La sfârşitul lui 1920 fascismul este o forţă de temut.

Violenţa fascistă la început spontană devine sistematică. Rând pe rând toate organizaţiile socialiste—sindicatele, burse muncitoreşti, ziare, reviste, cluburi — sunt distruse.

In primăvara lui 1921 lupta ia un caracter feroce. Organizaţiile so-

(Continuare în pag. 2-a)

LUPTĂ ŞI BIRUINŢĂ FASCISTĂ

(Continuare din pagina I-a)

cialiste şi comuniste se apără cu disperare. Războiul civil bântuie cu o furie crescândă în tot decursul anului 1921. Fasciştii de obicei triumfători suferă câte odată înfrângeri atroce. In Iulie 1921 la Sarzana comuniştii învingători masacrează peste o sută de fascişti, răniţii sunt sugrumaţi, iar femeile comuniste ucid pe prizonieri cu coasele.

Dar după fiecare înfrângere urmează represalii tot atât de crude, represalii care demoralizează pe adversari.

CE FACE STATUL?

Care era atitudinea statului liberal în faţa acestui atroce război civil?

Giolitti era încântat că poate zdrobi socialismul cu ajutorul fascismului cât despre acesta credea că-l va putea contopi în apele liberalismului.

In adevăr în primăvara lui 1921 Giolitti dizolvă Camera cu dublul scop de a decima pe socialişti şi de a reduce importanţa partidului popular catolic, sperând că va putea obţine o majoritate liberal-democrată în care ar fi putut îngloba şi pe fasciştii care acceptaseră să candideze pe listele giolitiene.

Dar rezultatele nu corespund aşteptărilor. Socialiştii sunt reduşi de la 156 mandate la 123, dar popularii revin 108 în loc de 101 iar fasciştii — care au obţinut vre-o 30 de mandate — se declară din prima şedinţă făţiş ostili guvernului.

Faţă de resentimentul popularilor care nu iartă lui Giolitti încercarea de a-i reduce, acesta este silit să se retragă iar în cursul verii se formează cabinetul Ivanhoe Bonomi.

Noul preşedinte de consiliu încercă să împace partidele învrăjbite socialiştii şi fasciştii.

Dar peste o săptămână războiul civil reîncepe datorită unei stupide agresiuni socialiste.

Fasciile de luptă pornesc atunci o acţiune de distrugere sistematică nu numai a organizaţiilor socialisto-comuniste, ci şi a celor populare şi liberale. Insfârşit eveniment capital: fascismul îşi creiază solide organizaţii sindicale.

Guvernul Bonomi care nu poate să existe decât datorită voturilor partidului popular nu poate şi nu îndrăzneşte să mateze fascismul cu armata, ci se mărgineşte să ia măsuri poliţiste.

Pe de altă parte o tentativă a popularilor de a crea un solid guvern parlamentar în colaborare cu socialiştii nu reuşeşte din cauza intransigenţei socialiste. (Oct. 1921).

In Ianuarie 1922 cabinetul Bonomi complect demonetizat, se retrage, Giolitti e gata să reia puterea, dar un veto al celebrului Don Luigi Sturzo, *şeful popularilor, fără de care o majoritate parlamentară este imposibilă, îl împiedică.*

După o lungă criză cabinetul e format de un giolittian mediocru d. Facta.

Noul guvern este şi mai slab ca cele precedente. Intre timp fascismul îşi intensifică ofensiva împotriva statului liberal şi arată făţiş intenţia sa de a cuceri puterea.

In cursul verii Facta pus în minoritate în Cameră demisionează dar faţă de imposibilitatea de a i se găsi un alt succesor tot el este însărcinat cu formarea guvernului.

ULTIMA INCERCARE DISPERATA A STANGEI

Faţă de carenţa statului şi de intenţia fasciştilor, trâmbiţată sfidător, de a cuceri puterea, stânga încearcă un efort suprem.

Comuniştii, socialiştii, republicanii şi sindicatele de toate nuanţele — formează o coaliţie «Alianţa muncii» pentru a bara calea partizanilor Ducelui.

Alianţa invită în termeni ultimativi guvernul să lichideze fascismul. Guvernul fiind incapabil de a satisface această dorinţă se declară greva generală la 1 August.

La rândul lor fasciştii somează pe d. Facta să pună capăt grevei în 48 de ore.

Bine înţeles că guvernul e incapabil să satisfacă şi această dorinţă.

Sindicatele şi grupele de luptă fasciste intră în acţiune şi în două zile — după lupte de străzi groaznice — greva este matată. In acelaş timp, în ziua de 3 August, fascismul cucereşte cu forţa Milanul, străvechea citadelă socialistă, iar la 9 August «Liga lucrătorilor mărlir» din Genova — stăpâna portului genovez de zece ani — suferă aceiaşi soartă.

Mussolini cere dizolvarea Camerii. Facta refuză. Ducele cere atunci un guvern cu majoritate fascistă. Şefii liberali Giolitti, Orlando şi Salandra par gata să împartă puterea cu fascismul.

Marşul asupra Romei

La 6 Octombrie se decide în principiu la Milano marşul asupra Romei.

La 24 Octombrie se concentrează la Napoli 40.000 de cămăşi negre şi 50.000 de lucrători fascişti.

La 27 Octombrie legiunile fasciste cuceresc toată Italia de nord şi încep marşul asupra Romei.

La 26 Octombrie guvernul Facta îşi dăduse demisia declarând însă că va împiedica până la constituirea noului cabinet — orice turburare a ordinei publice.

Dela 26 Octombrie nici un tren nu mai intră în Roma şi liniile ferate sunt demontate pe o distanţă de 50 km. de Capitală.

24 Octombrie 1922. Forţele fasciste adunate la Neapole încep marşul asupra Romii. D. Mussolini între generalul de Bono, Italo Balbo, Michele Bianchi

La 28 Octombrie d. Facta se prezintă regelui pentru a-i cere să semneze decretul instituind starea de asediu. Regele refuză. Şeful dreptei Salandra este însărcinat cu formarea guvernului şi cere colaborarea fasciştilor.

Mussolini răspunde telegrafic că nu acceptă ca un membru al vechilor partide să formeze cabinetul.

In aceiaşi seară Ducele era chemat la Roma şi constitue primul cabinet fascist.

Prima etapă fascistă

Fascismul ca şi bolşevismul a debutat la guvern prin conciliantă.

Nici Lenin, nici Mussolini nu şi-au dat seama dela început, că victoria lor era complectă şi definitivă, iar pe de altă parte nici opoziţia inamicilor regimului nu s'a manifestat şi ea, decât treptat.

Iată motivele care au determinat atât pe Lenin cât şi pe Mussolini să debuteze prin guverne în care bolşevicii şi fasciştii colaborau cu reprezentanţii altor partide. Primul cabinet constituit, de şeful cămăşilor negre cuprindea numai patru miniştrii fascişti faţă de zece nefascişti, printre care un ministru şi un subsecretar de stat naţionalişti, doui miniştri şi patru subsecretari de stat populari, şi câţiva reprezentanţi ai diverselor fracţiuni democrate şi liberale.

Fascismul fu primit cu un sentiment de unanimă uşurare în Italia, iar învinşii de ieri se resemnară fie să colaboreze cu guvernul Ducelui, fie să rămână liniştiţi în opoziţie (socialiştii, republicanii, comuniştii).

La 16 Noembrie 1922, d. Mussolini prezentându-se în faţa Camerei — unde fasciştii nu erau decât vreo 30 din 535), declară ferm: «Aş putea să transform această incintă într'un bivuac pentru oamenii mei». Bine înţeles obţine încrederea şi depline puteri în materie financiară până în Decembrie 1923.

Primele luni de guvernare decurg quasi idilic politiceşte.

D. Mussolini îşi afirmă calităţile sale de om de stat, iar guvernarea fascistă impresionează prin primele ei realizări, mai ales în materie politică şi financiară. Ca evenimente politice interne importante, sunt de semnalat în primele luni înlocuirea armatei cămăşilor negre printr'o miliţie naţională fascistă, făcând parte din cadrele armatei şi prin fuziunea naţionaliştilor d-lui Corradini cu fasciştii (26 Februarie 1923).

MANEVRE ŞI ALEGERI

Intre timp Ducele nu se sfieşte să-şi atace viguros sordelnicii adversari. La începutul lui Aprilie 1923 se iniţiază lupta împotriva francmasoneriei — care publicase totuşi manifeste favorabile fascismului — prin hotărîrea luată de marele consiliu fascist, de a interzice cămăşilor negre să facă parte din loji. Dată / ind importanţa şi rolul jucat de francmasoneria italiană, lupta promitea să devină interesantă.

Deasemenea o mare manevră începe să fie încercată împotriva popularilor. Fascismul ia din primele luni de guvernare, măsuri favorabile catolicismului, şi încearcă să-l capteze aripa dreaptă.

Ofertele şi ameninţările Ducelui creiază mare fierbere în sânul popularilor. Aripa dreaptă se raliază fascismului, iar Don Sturzo învins îşi dă demisia.

Dar d. Mussolini izbuteşte să facă achiziţii şi mai interesante în lagărul socialist, unde aproape întreaga confederaţie generală a muncii, în frunte cu toţi fruntaşii sindicalişti trece la fascism.

Şeful fascismului — utilizând admirabil momentul — profită de faptul că nici o mişcare opoziţionistă serioasă nu se desenase încă, pentru a trece prin Cameră, la 31 Decembrie 1923 o nouă lege electorală.

Noua lege desfiinţează reprezentarea proporţională şi acordă listei care va obţine majoritatea relativă a sufragiilor pe ţară, minimum 25 la sută, 356 mandate din 535.

Atmosfera favorabilă fascismului se întăreşte datorită expediţiei din Corfu (Septembrie 1923) care, abil exploatată creiază un fel de uniune sacră şi raliază adeziunea tuturor partidelor, chiar şi a socialiştilor.

In Aprilie 1924 au loc alegerile pe temeiul nouei legi electorale. Fasciştii obţin circa 395 de mandate, iar partidele opoziţioniste 140.

AFACEREA MATTEOTTI

După cum era normal, rezultatul alegerilor creiază o stare de vădită încordare, şi în toiul acestei încordări izbucneşte ca o bombă afacerea Matteotti.

La 10 Iunie 1924 deputatul socialist Matteotti, după ce se relevase în Cameră ca un opozant periculos este răpit şi asasinat de cinci fascişti, unii ocupând situaţii importante.

Scandalul e formidabil! Presa anti-fascistă în frunte cu «Corriere della Sera», începe o campanie de o violenţă nebănuită împotriva fascismului. Opinia publică devine agitată.

Urmează o perioadă de incertitudini şi frământări care durează până la 3 Ianuarie 1925.

Campania presei antifasciste e violentă, opinia publică agitată iar opoziţia aşteaptă să-i pice puterea din cer.

STATUL TOTALITAR

Dar la 3 Ianuarie 1925 situaţia se schimbă brusc. Dându-şi seama că politica de conciliaţie nu mai poate reuşi, Ducele declară în memorabila şedinţă a Camerii dela 3 Ianuarie «In patru zeci şi opt de ore situaţia va fi complect lămurită».

Dela 3 Ianuarie 1925 începe perioada totalitară a fascismului.

Fascismul rămâne singurul stăpân al Italiei şi al statului italian.

Marea guvernare fascistă

De atunci, dela 3 Ianuarie 1925 şi până astăzi, s'a desfăşurat fără turbulenţe politice interne, fără agitaţii sterile şi dăunătoare, o mare şi rodnică guvernare.

Incepând cu restabilirea sănătăţii morale, a entuziasmului creator şi a încrederii în sufletul poporului italian; continuând prin crearea unui stat autoritar, puternic, inflexibil, apărător şi ordonator al vieţii naţionale; printr'o activitate constructivă — şosele, căi ferate, şantiere, arsenale, poduri, apeducte, uzine de armament, edificii publice, oraşe — unică în analele istoriei universale; sfârşind prin cucerirea Etiopiei; guvernarea mussoliniană a dat Italiei o putere, o importanţă, un prestigiu pe care le pierduse odată cu prăbuşirea imperiului roman. Din punct de vedere politic intern, trei sunt faptele determinante în aceşti doisprezece ani ai istoriei italiene; distrugerea francmasoneriei, concordatul cu Vaticanul, crearea statului corporativ.

LUPTA CU FRANCMASONERIA

Francmasoneria n'a jucat cu adevărat un mare rol politic decât în Franţa şi în Italia.

Francmasoneria italiană îşi luase avântul încă din epoca lui Mazzini, al lui Garibaldi şi chiar mai înainte, în timpul carbonarismului. Mulţimea societăţilor secrete din epoca Risorgimento-ului favorizează extensiunea lojilor francmasonice.

Oamenii dela 1848 sunt mai toţi francmasoni — în Italia ca şi aiurea — şi când dreapta liberală în frunte cu subtilul Cavour realizează unitatea peninsulei (1860), lojile devin inspiratoarele politicei italiene. Desvoltarea ulterioară a politicei interne permite francmasoneriei să îşi consolideze situaţia.

Faptul că între noul stat italian şi Vatican — problema romană săpă o prăpastie — care n'avea să fie trecută decât de realismul politic al d-lui Benito Mussolini — şi că marea majoritate a catolicilor urmează ordinele papale din celebra enciclică «non expedit» şi se abţin dela orice activitate politică, debarasează francmasoneria de singurul ei inamic redutabil, biserica romană.

La rândul ei francmasoneria susţine toate elementele de stânga.

Prima lovitură este dată francmasoneriei tot de d. Mussolini în 1918, pe când era socialist. La congresul partidului socialist ţinut la Ancona în cursul anului 1913, Ducele de astăzi cere expulzarea tuturor francmasonilor din partid. Desbaterile congresului iau atunci o turnură extrem de violentă însă propunerea nu întruneşte majoritatea. Primele raporturi dintre francmasonerie şi fascism nu sunt nici ele, cu toată tenacea ostilitate a d-lui Mussolini.

Francmasoneria — cu intuiţia ei politică servită de antene impecabile — îşi dă seama de perspectivele fascismului şi caută să nu şi-l facă duşman.

Mulţi francmasoni, în frunte cu generalul Capello, se înscriu şi militează în rândurile fascismului.

In clipa marşului asupra Romei, conducătorii «Marelui Orient» din Roma au publicat chiar un manifest salutând triumful fascismului.

D. Mussolini nu putea suporta însă ca o asociaţie secretă, din afara statului, să controleze politica statală şi aştepta primul prilej spre a deschide lupta împotriva francmasoneriei, pe care de altfel i-o impunea şi politica de apropiere faţă de Vatican.

Prilejul se iveşte la mijlocul lui Aprilie 1923, când delegaţii lojilor votează o ordine de zi favorabilă libertăţilor prevăzute în constituţie.

A doua zi o decizie a marelui consiliu interzice fasciştilor să mai facă parte din loji.

Războiul între fascism şi francmasonerie era declarat.

De atunci lojile încearcă prin toate mijloacele să răstoarne guvernul Ducelui. Ele iau parte activă în lupta opoziţiei împotriva fascismului şi sunt înfrânte odată cu opoziţia.

După 3 Ianuarie 1925 dictatorul dezlănţueşte o campanie de distrugere împotriva lojilor iar astăzi francmasoneria poate fi considerată ca definitiv extirpată din Italia.

Şi asta evident nu-i cea mai mică victorie politică a Ducelui.

INTRE QUIRINAL ŞI VATICAN

Din victoriile pur politice realizate în interior de către geniul politic şi diplomatic al d-lui Benito Mussolini, cea mai minunată şi cea mai plină de consecinţe este fără îndoială realizarea împăcărei între statul italian şi biserica romană.

Conflictul între Quirinal şi Vatican izbucneşte violent la 20 Septembrie 1870, când trupele italiene comandate de generalul Cadorna intră în Roma şi desfiinţează puterea temporară a Papei.

Papa nu recunoaşte noua Italie, unelteşte în toate ţările împotriva ei, vrea, prin orice mijloace, să restabilească anacronicul stat papal.

Cine cunoaşte influenţa, tenacitatea şi abilitatea politicii papale, îşi dă seama de dificultăţile covârşitoare pe care ostilitatea ireductibilă a Vaticanului le cauza Italiei unificate. Dar nu aceste dificultăţi externe erau cele mai grave, ci mai ales prăpastia săpată în sufletul naţiei, tragedia zecilor de milioane de catolici care se vedeau siliţi să aleagă între papalitate şi patrie. Timp de jumătate de secol unitatea sufletească a poporului italian nu s'a putut înfăptui din cauza conflictului dintre Quirinal şi Vatican.

Consecinţele politice ale acestei stări de lucruri le poate oricine bănui.

O jumătate de veac încearcă guvernele democratice italiene să ajungă la un acord cu Vaticanul dar fără rezultat.

Dar în Noembrie 1922 fascismul cucereşte puterea şi d. Mussolini inaugurează faţă de Vatican o nouă politică.

In primul rând însuşi faptul că noua Italie repudia liberalismul şi francmasoneria creia o stare de spirit favorabilă unui acord, iar în al doilea rând o serie de măsuri abile luate de şeful guvernului italian (introducerea învăţământului religios şi a crucifixului în şcolile primare, reformarea legislaţiei anticlericale, etc., etc.), permiseră începerea unor discuţiuni preliminarii.

Discuţiunile începute în 1924 nu duc momentan la nici un acord. Ele sunt reluate în 1926 şi durează până la sfârşitul lui 1928, când sunt atât de avansate încât tratativele sunt continuate direct de către d. Mussolini şi cardinalul Gasparri iar acordul definitiv este semnat la *11 Februarie 1929* în palatul de la *Latran*.

Se cunoaşte ce imensă impresie a produs în lumea diplomatică şi politică mondială realizarea acordului de la Latran.

Ceiace Cavour, Minghetti şi Crispi nu putuseră să înfăptuiască, ceiace constituia un permanent pericol pentru Italia, Ducele înfăptuise, după doi ani de negocieri, consolidând astfel situaţia fascismului în Italia şi situaţia Italiei în lume.

Era evident că Papa abandona complet poziţiile sale politice, numai în schimbul avantagiilor pe care i le acorda concordatul şi pe care [illegible] ţiona să le speculeze la maximum.

In adevăr Vaticanul, îndată după încheerea acordului, începe să-şi intensifice la maximum acţiunea socială şi să protesteze împotriva educaţiei totale pe care statul fascist înţelegea s'o exercite asupra vieţii materiale şi spirituale italiene.

Pretenţiile Vaticanului nu puteau să nu ducă la un conflict cu statul fascist.

El se produce făţiş în primăvara şi vara lui 1931 pe tema „Acţiunei catolice".

„Acţiunea catolică" — o veche organizaţie care controlează tineretul universitar catolic şi îşi întinde tentaculele în lumea muncitoare — încearcă să contracareze acţiunea sindicală fascistă şi devine chiar un [illegible] opoziţionistă.

Sub conducerea unor personalităţi care fuseseră odinioară fruntaşi ai vechiului partid popular, „Acţiunea Catolică" încearcă o discretă regrupare de forţe, un fel de organizaţie politică clericală, care la un moment dat să poată constitui un punct de sprijin politic pentru Vatican.

Dar d. Mussolini prinde de veste. O acţiune sistematică — după maniera fascistă — începe împotriva „Acţiunei Catolice".

Papa protestează vehement, ţine chiar un discurs de protest la radio adresat catolicismului din lumea întreagă, şi declară că nu va ceda.

D. Mussolini nu se lasă însă intimidat, ameninţă cu ruperea acordului de la Latran iar între timp fascismul îşi continuă acţiunea.

După trei luni de luptă, Papa e obligat să cedeze. „Acţiunea Catolică" este epurată de adversarii fascismului şi orice activitate politico-sindicală îi este interzisă.

Şi astfel d. Mussolini izbuteşte să lichideze în acelaş timp problema romană şi pericolul unei eventuale acţiuni clericale.

Statul corporativ

Această activitate politică a fost încoronată prin opera constituţională: statul corporativ.

Prin legea din 3 Aprilie 1926 asupra disciplinei juridice a muncii, urmată de decretul regal cărmuitor din 1 Iulie 1926, complectată prin „Charta Muncii" din 21 Aprilie 1927 şi legea asupra reprezentanţei politice din 17 Mai 1928, s'au pus bazele sociale şi politice ale noului stat corporativ, a cărui semnificaţie şi substanţă o analizează în acest număr d. profesor Mihail Manoilescu.

POLITICA EXTERNA

Prodigioasa operă de înfăptuire politică, socială economică, spirituală, constituţională internă se complectează printr'o politică externă care dă Italiei o poziţie dominantă în lume.

Nu e cazul aci să facem o istorie a desfăşurării politicei externe Mussoliniene. Ne-ar trebui un volum, nu o pagină. E de ajuns să stabilim cu precizie punctul de plecare şi cel de sosire.

In 1922 Italia era cenuşereasa marilor puteri, când oamenii de stat englezi încruntau din sprânceană Roma tremura, când Tigrul bătea cu pumnul în masă la Versailles Orlando se strecura umilit pe uşă.

IMPERIUL

Ei bine vremea umilinţei, a laşităţii, a paraliziei totale a trecut.

Italia a privit impasibilă încruntările Londrei, a râs de discursurile războinice ale d-lui Eden, a respins mândră notele diplomatice franceze, a primit cu sarcasme «condamnarea» sacrosanctei Ligi, a îndurat cu stoicism asediul economic a 53 de naţiuni, iar când Anglia şi-a concentrat flota la Malta, Italia şi-a pregătit avioanele şi-a complectat provizia de torpile submarine, s'a ridicat ca un singur om gata de jertfă, gata de luptă, gata de moarte. Şi a învins!

Fascismul a trecut glorios examenul suprem al istoriei, proba focului, războiul. Astăzi mai puternică ca oricând, calmă, mândră, hotărâtă Italia fascistă îşi făureşte un mare destin în lume.

CONCLUZIE

Cei 70 care porneau lupta la 23 Martie 1919, în piaţa San Sepolcro, pentru a salva Italia de prăpădul bolşevic pot privi cu mândrie drumul parcurs. Strânşi uniţi în jurul Ducelui au binemeritat de la patrie, au salvat milenara civilizaţie greco-latină, au deschis drumuri în istoria Europei.

Pentru a treia oară în viaţa lumii Roma eternă e în fruntea popoarelor, pentru a treia oară în două milenii le duce pe calea realizărilor maxime, pe calea măreţiei spirituale.

Fascismul a însemnat în Europa, în Europa postbelică, dezorganizată, dezorientată, haotică prima licărire de lumină, primul semn de linişte, de împăcare, de îmbărbătare, de nădejde.

Mihail Polihroniade

ROMANI, adunaţi fierul şi metalele vechi, pentru a creia capital Comerţului Legionar.

LEGIONARI, grăbiţi adunarea fierului vechiu, înainte de căderea zăpezii.

ANUNŢAŢI cantităţile pe care le posedaţi, pe adresa: Legionar *N. Sandulache*, str. Gutemberg No. 3, telefon 3.05.54.

Noua ordine economică în Italia fascistă

de PETRE ST. CREŞTINU

După 15 ani dela Revoluţie. Evoluţia concepţiei şi vieţii economice. Realizări epocale, prin muncă disciplină şi credinţă

Roma fascistă, ca altădată Roma imperială, este astăzi centrul de radiaţie al noilor concepţii de viaţă şi izvorul de lumină pentru drumurile noui pe cari se îndreaptă omenirea.

Creatorul de geniu este Ducele Mussolini. El este făuritorul noului *stil de viaţă* care este *fascismul* şi din care s'au inspirat, fără îndoială, şi naţional-socialismul şi celelalte mişcări de dreapta. Şi tot el e acel care a conceput *sistemul economic corporativ*, şi care i-a condus evoluţia până la structura completă de astăzi.

Atât pentru spiritul nou ideologic pe care îl aduce fascismul, cât şi pentru concepţia economică corporativă, personalitatea excepţională a lui Mussolini constituie şi o albie de formare şi evoluţie, dar şi un afluent cu un debit extraordinar. Deaceia formaţia spirituală a Ducelui rezumă formaţia concepţiei de organizare care stă astăzi la baza economiei din Italia fascistă. Şi fascismul şi corporatismul italian poartă pecetea vizibilă a spiritului mussolinian, care s'a revărsat în ele, cu specificul lui născut din elementele proprii dupărăzboiului, dar inseparabile de altul. In spiritul mussolinian s'au adunat extrase, esenţe alese din cele trei ramuri de gândire socială cari au pasionat pe reformatori: *socialismul, sindicalismul şi naţionalismul.*

In mintea Ducelui Mussolini s'au întâlnit, într'un dramatic războiu, concepţii aproape antitetice, din care el a ştiut să extragă, treptat, deasupra jocului vieţii sociale postbelice, *un vast sistem de gândire nouă*, care va face epocă în istoria lumii. *Geniul mussolinian a jucat rolul unui grandios depozit de material ideologic şi de sensibilitate revoluţionară, care a fermentat continuu în contact cu neîncetatele prefaceri interne ale Italiei,* — până la articularea complectă a noului sistem de gândire economică şi socială prin care s'a clădit minunea Italiei fasciste.

Numai războiul a dat lui Mussolini adevărata materie primă, *cea sufletească, — omul nou,* — pe care a prelucrat-o atent şi fără încetare până a izbutit să creeze spiritul fascist de astăzi, care este o impresionantă realitate pentru oricine a cunoscut mai de aproape Italia cea nouă; şi *numai fascismul* a făcut posibilă funcţionarea aşa de complectă şi roditoare a sistemului *economic corporativ*.

Inainte de războiu, Ducele Mussolini a avut o viaţă foarte zbuciumată de revoluţionar socialist, ajungând repede în primele rânduri ale mişcării şi director al oficiosului socialist *„Avanti"*. Tema războiului şi a intervenţionismului l-a pus în conflict cu ideologia partidului socialist, din care a fost înlăturat. Şi-a închegat singur, cu răbdare *„I fasci di combattimento"*, cari între 1919 — 1921 ajung o mişcare formidabilă de masse şi cel mai important partid politic al Italiei. *„Marşul asupra Romei"* — care va consta în istoria lumii ca hotărâtorul pas făcut în cea mai dramatică răscruce a veacului nostru, — conduce partidul la conducerea Statului în Octombrie 1922.

Cei 15 ani de disciplină, de efort şi de idealism fascist, — pe cari îi sărbătoresc astăzi toţi cei cari cred în alte destine ale lumii decât anarhia şi materialismul — reprezintă în toate domeniile de activitate ale poporului italian o cale pe care, sub alt regim, n'ar fi parcurs-o nici în cincizeci.

Mândria cea mare a mişcării fasciste, — în afară de atmosfera de înaltă tensiune idealistă în care a izbutit să ridice poporul, — este ordinea sa socială şi economică: *sistemul corporativ.*

Fără îndoială: *la început a fost fascismul*, mişcarea de regenerare morală şi sufletească. Dar, odată la conducerea Statului, mişcarea a căutat mijloace de a-şi concretiza noua ei concepţie în dinamica vieţii practice. Nu s'a ajuns dela început la corporatism: intâiu s'a negat trecutul, s'a dărâmat şi s'a construit sporadic, şi în domeniul social şi în cel economic. *Fascismul practic a oferit puncte de reper şi motive de sugestie fascismului teoretic.*

Căci geneza concepţiei corporative prin care s'a realizat fascismul, *nu este mentală;* corporatismul s'a închegat ca concepţie şi sistem practic abia în 1924-25 (iar partidul conducea Statul din 1922); ca şi mişcarea fascistă, corporatismul s'a născut din realităţile *de fapt* ale naţiunii italiene, — realităţi politice, sociale şi economice totodată, aplicate pe o stare de spirit în care tendinţa asociaţionistă şi revendicarea ordinei alcătuiau *de multă vreme* elementele principale. De altfel însăşi marea tradiţie a gândirii sociale şi politice italiene era orientată de concepte de solidaritate şi de ordine, — dela Roma imperială până la cea fascistă. Fascismul a sfârşit lupta epocală începută la 1918, căci Italia a fost, după războiu, cea dintâi arenă de luptă între două lumi antipodice: *lumea tendenţial liberală şi lumea tendenţial solidaristă*. Prin corporatism, fascismul a realizat un *sistem de ordine în scopul progresului colectiv.* Principiul, atât de dispreţuit la început, a radiat imediat, s'a impus la mare parte din omenire şi cu siguranţă că sub semnul lui se va desvolta tot veacul al XX-lea.

Aci stă marele merit al fascismului şi de aci vine gloria imensă a Ducelui Mussolini: *a creat un sistem de ordine naţională menit să conducă o colectivitate către idea-*

(Continuare în pag. III-a)

DUCELE

O personalitate covârșitoare nu poate fi cuprinsă în strădania momentului a câteva coloane de ziar. Nu poți copia o epopee [illegible] ire de gân[illegible] hotarele ros[illegible] tirilor ocazionale. Abdicăm, prin urmare, dela orice intenție de-a prezenta figura complexă a Ducelui. Rândurile noastre vor să schițeze [illegible] tumultuos [illegible] întregi de con[illegible] o scrip[illegible] romane. [illegible] s'au aplecat [illegible] fenomenul mussolinian [illegible]rile. Fie[illegible]nd.

[illegible] irreductibili la în[illegible] Palazzo Venezia, pentru a mărturisi Ducelui [illegible] pentru a-i vorbi, [illegible] și [illegible] despre el. Ceva. Mai mult sau mai puțin.

Personalitatea Mussolini a rămas un izvor nesecat, de noutăți și surprize în gând, în faptă.

[illegible]

Vom căuta, deci, câteva din pietrele de altar ale minunatului făuritor [illegible] latine, pentru a [illegible] o închinare tinerească lângă dăltuirea lor de veac.

29 IULIE 1883

Data când s'a născut Benito Mussolini. O zi care vestia despărțirea veacurilor în două.

«M'am născut, scrie Mussolini, într'o Duminică, la orele două după amiază, în ziua sărbătoarei patronului parohiei «delle Camminate», vechiul turn gata să cază, care dela ultimele coline ale Apeninilor ce scoboară până la ondulațiunile din Ravaldino, domină înaltă și solemnă toată câmpia din Forli.

Soarele intrase de opt zile în constelațiunea Leului. Pe tatăl meu îl chema Alexandru. La școală nu fusese niciodată. La 10 ani, fu trimes în satul vecin la Dovadola să învețe meseria de meșter fierar. Dela Dovadola se mută la Moldola unde avu ocazia să cunoască între 1875 și 1880, ideile internaționaliștilor. In urmă, stăpân pe meșteșugul lui, deschise o fierărie la Dovia. Satul acesta, zis atunci ca și astăzi «Piscaza», n'avea nume bun. Era locuit de oameni gata de gâlceavă. Tatăl meu găsi de lucru și începu să răspândească ideile internaționale. Fondă un grup numeros, care fu pe urmă dizolvat și împrăștiat de o razzie polițienească. Intre 4 și 5 ani începui să citesc abecedarul și în scurt timp învățai să citesc corect. Imaginea bunicului meu se pierde în depărtări. Pe bunica însă o iubeam mult.

Viața mea de relațiuni începu la șase ani. Dela șase la nouă ani fui la școală, mai întâi la mama și pe urmă la Silvio Marani, pe atunci profesor superior la Predappio.

Eram un ștrengar neastâmpărat și bătăuș.

De multe ori mă întorceam acasă cu capul spart de vreo piatră. Dar știam să mă răzbun.

Eram și un foarte îndrăzneț hoț de câmp. In zilele de vacanță mă armam cu o mică sapă de lemn și împreună cu fratele meu Arnoldo îmi petreceam timpul lucrând în albia gârlei. Odată am furat dintr'un loc unde se puseseră lațuri, niște păsărele cari serveau ca momeală pentru prinderea celorlalte. Urmărit de stăpân făcui tot povârnișul colinei alergând într'un suflet, trecui apa la repezeală, dar nu părăsii prada. «E de notat dragostea mea pentru păsărele și mai cu seamă pentru bufnițe. Cu mama mea, care era religioasă, mă duceam des la biserică, ca și cu bunica, dar nu puteam sta mult la slujbă, mai cu seamă la praznice mari. Lumina roșiatică a lumânărilor aprinse, mirosul pătrunzător de tămâie, culorile veștmintelor preoțești, cântecul tărăgănat al credincioșilor și sunetul orgii mă turburau adânc» 1).

O prezentare lapidară a unui început de viață de care avea să depindă întreg destinul națiunii italiene.

Predappio Vecchia, satul natal al lui Mussolini, odihnește în poala unui drum care vine dinspre Forli.

Alături alte sate crescute pe solduri de dealuri cari urcă, unduitor, până 'n zarea de icoană vânătă a Apeninilor.

Acolo, în Predappio Vecchia, când soarele ploua prevestiri de lumină mare și nouă, s'a născut Mussolini. Casa fierarului străjuiește azi amintirea ceasurilor de ieri. Lucrurile stau neschimbate, în semn de cinstire. Numai dincolo de centrul romagnol al satului, au început de multă vreme tencuirile noui.

Se ridică o cetate nouă: Predappio Nuovo.

Opera Ducelui lângă satul natal al feciorului de fierar.

La poarta cetății celei noui veghează îndemnurile veacului fascist:

«Credere, Obbedire, Combattere».

Și soarele n'a mai apus pe câmpiile din Forli. Decât pentru a răsări vecnic, cu alte daruri, cu alte sate, cu alte cetăți.

Apeninii nu mai sunt un peisaj montan în zarea unor sate simple. Ci un simbol și un capăt de drum. Și oridecâteori Ducele se 'ntoarce spre drumurile natale, Apeninii îl strigă:

Mai sus, tot mai sus... Pe piscuri și peste piscuri...

COPILARIE SARACA

„Dar printre creaturile omenești, cine mi-a arătat puțină dragoste? Nimeni. Săracă, [illegible] mea! Sărmană [illegible] mea! Și biata mama, [illegible] și cu atâtea griji în cap!”

(Margherita G. Sarfatti: „Ducele”) în traducerea Zoe Gârbea Tomellini)

Numai la vârsta de 10 ani, gustă Ducele o [illegible] mâncările alese [illegible] fierarului numai la [illegible].

O copilărie tristă. Furată de vremuri. Și [illegible] spovedania Ducelui când își aduce aminte [illegible] fotografie din toată această copilărie sărmană...

Și la școală, la colegiul salesianilor, era [illegible], tot la masa celor săraci.

La colegiul acesta și, ceva mai târziu, la institutul Forlimpopoli și-a purtat la școală Mussolini anii copilăriei sărmane.

Domina peste toți. Era cel mai răsvrătit și nu rămânea dator nimănui cu nimic. Era darnic, ca un nabab, în pumni. Singura lui bogăție era forța.

L-au dat, tocmai pentru acest fapt, de câteva ori afară din școală.

Doamna Rosa — învățătoarea din Predappio — răscumpăra vina copilului cu o lacrimă de mamă.

Și «bătăușul» era iertat.

Se bătea pentru demnitate și pentru orice împotrivire.

Comandantul de mai târziu nu admitea împotrivirile.

S'A ALES INTOTDEUNA

Știa să se ridice dintre cei mulți. Și nu suporta crăeniri. La urmă, era acceptat. Voia să fie întâiul în toate și a fost. Răbda pedepse strașnice, demulteori, pentru pornirile lui. Dar le răbda. Își zidea biruințele pe suferințe. De câteori nu i-au sângerat genunchii — ore întregi — într'un colț de clasă, la porunca profesorului.

La 17 ani, cu toate năzbâtiile, vorbește în memoria lui Verdi la teatrul din Forli.

Discursul a fost o revelație. O sărbătoare.

«L'homme qui cherche» se desena încă depe atunci. Așa își iscălia, mai târziu, între 1910—1914, articolele. Pentrucă, spunea el: Eu sunt un mergător... Nu era lipsă de modestie în afirmația aceasta. S'a cunoscut. Se simția. Se știa deplin. S'a ales.

«VREAU SA AJUNG COLO IN VARF»

Intr'o excursie. Automobilul cedase. Piscurile Alpilor îl chemau însă. A apucat-o pe jos. In față se desenau, uriașe, vârfurile de munți. Nu s'a oprit. A mers mereu.

Și a făgăduit că se va întoarce și altă dată în locul câștigat. Pentru a mai câștiga și alți pași. Până sus pe piscuri.

«Vreau să ajung colo în vârf».

Piscurile l-au cerut întotdeauna. Le-a căutat. Le-a vrut. Și le-a ajuns Mussolini. O viață de piscuri. Un peisaj de culmi. Un drum peste înălțimi.

„ET ULTRA“

„Tatăl meu cunoscu atât bucuriile partidului din care făcea parte, cât și inevitabilele amărăciuni datorite mizeriilor morale ale oamenilor. Fu bun și câte odată excesiv de altruist. Făcu mult bine atât camarazilor cât și adversarilor. Avu o existență sub multe aspecte, chinuită. Sfârșitul lui e prematur. Bunuri materiale nu ne-a lăsat; în schimb din bunurile morale ne-a lăsat o comoară: Ideea! „Și acum, după pauza funebră, viața să-și reia drepturile și mersul ei”.

Așa scria în «Lupta de clasă», ziar condus de el la Forli. Scria, despre tatăl său, pe care l-a iubit și care l-a crescut copilăria în agitație politică, în temperatură revoluționară și'n sărăcie. Scria, depășindu-și durerea așa cum a făcut, dealtfel, întotdeauna.

Când plecase în Elveția, grație banilor dați de Doamna Rosa, l-a prins pe drum o veste tristă: tatăl său fusese arestat în urma faptului că socialiști au spart urnele la Predappio și la Orte, pentru a zădărnici victoria electorală a clericalilor.

Tânărul Benito, plecat în lume să-și caute steaua, era pus în fața unei situații grele: să se întoarcă din drum sau să-și continue drumul.

Unul a fost răspunsul: Inainte!

Alt sens n'a avut în viață. De altfel, oridecâteori are prilejul, în scris, în discursuri, în convorbiri, întoarce spatele spre trecut și privirile spre viitor. Numai înainte. Tot înainte!

La moartea tatălui său, a respectat cuvântul titanului dela Weimar:

«Inainte, trecând peste morminte, mai încolo, mai departe!».

Tot mai departe. Spre piscuri. Peste toate mormintele.

Fierarul din Predappio, din adâncul mormântului, aproba drumul lui Benito.

Trebuia să ajungă în Elveția. Până la Lausanne. Privațiuni. Lipsă de bani. Foamea. Arestările. Inchisorile. Podul din Lausanne sub care avea să doarmă.

Poate le presimția pe toate.

Dar trebuia să ajungă pe malurile lacului Leman, acolo unde Comisia executivă a partidului socialist își avea reședința.

Iată-l student și salahor. Ajutor de zidar. Zidar. De toate! Pentru steaua care lumina pe un cer de viață predestinată. Acelaș e Mussolini. In copilărie. Ca adolescent. In Italia și peste granițe. In 1902, sub podul dela Lausanne. In 1910, ca director al ziarului «Lupta de clasă» la Forli. In 1913, ca director la «Avanti». Conducând. Dinamizând. Demisionând. Sfărmând împotrivirile.

Atunci când rămâne singur, părăsit de «părtași» — în fața jandarmilor — și când le strigă: Lașilor!

Acelaș în congresul dela Reggio. In fața Curții cu jurați din Milano:

«Lăsați-ne să ne luptăm, dați-ne dreptul de a lupta!».

Nedesmințit ca Bersagliere pe front, unde se juca de-a aruncatul bombelor dușmane înapoi, mai înainte ca ele să facă explozie.

Egal cu el însuși în scena de război pe care o povestește Margherita Sarfatti. Mussolini rănit pe front. In toate părțile aceiași veste electrizase atmosfera: «Sosește Mussolini rănit. Dela cota 144».

«O figură ca de ceară. O barbă nerasă de două zile. Doi ochi foarte negri cari mă fixează adânc. E el!... Mărturisesc că fui foarte emoționat.

«Incepe febra până la 40 de grade și jumătate. Se așteaptă complicații. Se descoperă tibia. El era mai totdeauna reculeș, făcut aproape posomorît. Dar când era dus în sala de operații, avea o vervă, o vitalitate extraordinară.

Fixa bisturiul cu curaj și când lama de argint tăia în carne vie reacționa contra durerii strângând din fălci și blestemând. Dar imediat pe urmă ne privea cu un surâs. «E muribund», ziseră numai decât cei din Milano. «Poate că a și murit». Sosiră în urmă detaliile grozave: patruzeci și două de răni, mai bine de opt centimetri pătrați pe tot corpul; ars și plin de răni de schije înfipte adânc în carne, ca săgețile unui Sfânt Sebastian; în fie care zi două ore de dureros pansament; sfâșieturi de puteai să bagi pumnul în ele, complicațiuni, infecții, amenințare de cangrenă, supurațiune, febră, suferință, delir și la fine un flegmon. Cum putea oare să scape?

«Trebue să suferi mult în această dureroasă nemișcare», îi zise Regele într'o zi când vizită spitalul. Și într'adevăr aceasta era cel mai mare supliciu. Dar primele vorbe scrise pentru «Popolo d'Italia» cu mâna încă tremurândă și date credinciosului Giuliani el însuși soldat fură un mesagiu de mândrie și de dragoste de Țară.

— «Spuneți că pentru triumful idealului care mână armatele Aliaților, aș fi acceptat fără regret chiar o soartă mai aspră. Sunt mândru de a fi înroșit cu sângele meu, întru îndeplinirea celei mai riscate datorii, drumul care duce la Triest!»

Sau, într'altă parte:

«Cât despre mine, eu sunt din ce în ce mai convins scria Mussolini că pentru salvarea Italiei, ar trebui să fie împușcați, zic împușcați la zid, câteva duzini de deputați și să fie trimeși la ocnă cel puțin vreo doi exminiștri. Nu numai atât, dar eu cred cu tot mai adâncă convingere că parlamentul în Italia este abcesul infect, care otrăvește sângele națiunei. Trebue ars cu fierul!...»

Onoarea Patriei

La 15 Martie, omul care la 20 ani era fruntaș socialist, elev al lui Marx, Stirner, plasat chiar la extrema comunistă sau fervent adept al comuniștilor idealiști Prudhon și Babeuf, vorbia de onoarea Patriei, de răspântia la care se găsia națiunea italiană, cerând «baionete și război». Își oferia sângele, viața și moartea, pentru o viață mai sfântă și mai mare decât veacurile: Patria.

Pentru această idee de Patrie, a suferit, a fost lovit, a îndurat foame și privațiuni, a înfruntat primejdii și închisori, a stat cu moartea la masă, a râs în fața morții și a fost tare în ceasurile grele. A văzut clar atunci când a cerut intrarea Italiei în război.

Glasul pământului și Patria l-au frânt poziția socialistă, l-au îndreptat împotriva vechilor prieteni și l-au cerut să creieze o nouă istorie italiană.

Omul acesta, Ducele, a condus evenimentele din Octombrie 1922. Nimeni altul nu putea. Nimeni altcineva n'ar fi putut.

20 Septembrie, Udine. 24 Septembrie, Cremona. 5 Octombrie, la Sciesa din Milano.

24 Octombrie, la Milano, se declară război deschis tuturor acelora cari se mai împotriveau fascismului, Ducelui și Națiunii.

Semnalul este: Guvernul de bună voe sau asaltul!

Cămașa neagră a Ducelui, alături de insignele de comandant suprem al fascismului, prezintă — în bandulieră — culorile Romei.

Batalioanele fasciste defilează. In cadența marșului, se aud strigătele, sufletul Italiei reînăscute: Roma, Ro-ma, Du-ce, Ro-ma!

In seara de 26 Octombrie, la Milano, Benito Mussolini, așa cum a fost întotdeauna, asculta imperturbabil o operă de Wagner și schimba la telefon păreri cu criticul muzical al ziarului.

Intre acte, cineva bate la ușă. E o bătaie neobișnuită. Un semnal istoric.

Intră un coleg de redacție:

— Domnule Director, s'a început!...

Și «Domnul Director» se ridică. A fost ultima clipă în care mai era «Domnul Director».

Intra pe scena istoriei un alt om: Ducele.

Cămășile negre, la Cremona, ocupă toate atelierele mai importante: telegraf, telefon, poștă, prefectură, etc.

In toate colțurile, batalioanele fasciste fac la fel. Se lucrează concentric.

Centrul quadrumviratului militar a fost stabilit la Perugia.

Roma este obiectivul marșului.

Facta încearcă o redresare a situației. Decretează starea de asediu.

In centrul acțiunii sunt însă doui oameni: Un Rege care pricepe cursul istoriei și care refuză semnarea decretului și un altul, Benito Mussolini, care, peste nepriceperea multora, peste neînțelegerea unora dintre ai săi, se știe stăpân pe moment.

E intransigent. Pretinde puterea întreagă și refuză compromisurile.

29 Octombrie. Aghiotantul Regelui cheamă la telefon pe Mussolini.

Mussolini dă două răspunsuri: Unul pentru aghiotant: Doresc să primesc telegrafic confirmarea mandatului.

Altul pentru fratele său:

— O ediție specială, Arnoldo!

Victoria este câștigată.

DUPA CINCISPREZECE ANI

— «*Trebue să reacționezi cu voința împotriva fatalității. Asta e o luptă interesantă. Voința trebue să pregăcească terenul pe care se va desfășura soarta*», — a spus Mussolini, semnificativ, unui cunoscut biograf al său.

Benito Mussolini *a voit*. Cu toată viața lui, cu toate gândurile, cu mintea 'ntreagă, cu sufletul îngenunchiat deasupra pământului italian, pentru a asculta o bătaie de peste veacuri, prin veacuri, și spre veacuri, uriașa bătălie a inimii italiene intemporale.

A VOIT, cu toată copilăria lui săracă. Și ca un fierar al istoriei, a bătut mereu pe nicovala acestei vreri gigantice. Invățător, salahor, zidar, prizonier al străzii, prizonier al închisorii, soldat al cuvântului și ziarist al revoluției, bersagliere, caporal și Duce, dela toate pozițiile vieții, A VOIT.

Impotriva furtunilor, împotriva prigoanelor, aparențelor și neînțelegerilor, împotriva prietenilor și prietenilor, împotriva credințelor de eri pentru religia de azi și pentru zidirea de mâine și de totdeauna, A VOIT.

A împletit *cartea* cu *pușca*. Diplomația cu adevărul. Curajul cu primejdia. Și a biruit. A smuls admirații, a centralizat insulte și atacuri. A fost și este iubit fanatic. A fost și este urît.

A transformat doctrina în viață. A scos-o de sub suzeranitatea șoarecăriei de bibliotecă și dându-i un sens pragmatic a turnat-o în faptă.

A smuls-o din rafturile bibliotecii, i-a dat sabie și pușcă și a coborît-o în tranșee, pentru a o ridica pe verticala istoriei.

A biruit în politica internă. A ridicat cetăți și a secat mlaștini. A învins în războiul diplomatic. Pușca soldatului italian a deturnat biruitoare. A smuls inelele de logodnă ale mamelor cari și-au pierdut feciorii pe tărâmurile Etiopiei. A primit din mâna fecioarelor darul voluntar: inelul care simboliza legătura cu logodnicii căzuți în tranșeele Abisiniei. A dat Italiei *Morminte*. Și tot atâtea *Invieri*. Restabilind gloria imperiului roman în lume.

LA PREDAPPIO

Când trece pe câmpiile din Orli spre satul său natal, Ducele este întâmpinat de icoana anilor cari s'au dus.

Casa fierarului adăpostește povestea unei vieți uriașe care, deacum, a depășit efemerul intrând în eternitate.

Umbra modestului fierrar se strecoară liniștită în toamna rurală. «Doamna Rosa» poate odihni în liniște. A dat un dar împărătesc Patriei.

Căsuțele albe surâd în lumina pală a soarelui tomnatic.

Pe schele, stăpânesc inscripțiile: «Eu cred că popoarele... dacă vor să trăiască trebue să desfășoare o voință uriașă de putere; altfel trăesc de azi pe mâine, vegetând și devenind prada unui popor mai puternic care desfășoară în el, mai mult, voința aceasta de putere.

Cuvinte cari au fost luate în deșert în 1926.

Cuvinte cari azi trec biruitoare pe toate drumurile Italiei.

Buzele Italienilor le murmură ca pe o rugăciune.

«Credere. Obbedire. Combattere!»

VALERIU CARDU

Ducele între fiii săi: Bruno și Vittorio Mussolini

Soldații de mâine

Noua ordine economică în Italia fascistă

(Continuare din pag. 3-a)

lori superioare. La răscruce istorică de drumuri, geniul mussolinian a știut să fie călăuza lumii întregi.

*

Ce a înfăptuit până acum corporatismul fascist în Italia?

Nu vom stărui asupra fenomenului unic în istorie, al formării în spirit nou încadrarea disciplinată, pentru un nou crez, a 18 milioane de oameni. Dar vom pomeni de imensele realizări făcute de noul regim prin cadrul de solidaritate pe care l-a creat, în domeniul social în genere și în cel economic în special.

Mai întâiu, prin organizarea corporativă s'a pus capăt nenumăratelor conflicte dintre salariați și patroni. Sute de noui contracte colective au fost încheiate în fiecare an, cu progrese sociale însemnate:

	Până la 31 Dec. 1929	1930	1931	1932	1933	1934	1935
In industrie	69	31	38	43	58	56	63
» agricultură	13	4	5	18	29	43	67
» comerț	35	18	6	17	15	23	48
» bănci	36	30	9	25	23	32	29
» transporturi maritime și aeriene	7	1	12	18	21	25	25
» transporturi terestre și fluviale	18	19	49	62	56	68	66

In atmosfera de pace socială și de colaborare *producția industrială* a crescut sensibil. Ultimele statistici arată plusuri:

de 38% față de 1922
de 21% față de 1929.
de 29% față de 1933

In domeniul agricol, celebra operă de binefacere integrală a ținuturilor neproducătoare și noului regim de solidaritate și muncă disciplinată, au făcut minuni. Italia și-a sporit producția agricolă și și-a diversificat-o în proporții de nebănuit.

In 1936 *producția agricolă creștea:*

cu 12% față de 1934
cu 19% față de 1930
cu 25% față de 1925
cu 36% față de 1920

Firește că prin noul sistem cor*porativ, procesul de distribuție însăși a putut fi corectat, ridicând* nivelul general de viață al massei muncitorești din toate domeniile și amputând progresiv câștigurile exagerate ale capitalului: astăzi *nivelul salariilor* a trecut: dela 100% (1913), la 102,4% (1922) 107% (1927), 112% (1930), 118% (1932), 115% (1934), 110% (1935) războiul abisinian), la 118% (1936-7). Acum procesul de creștere este în continuă desfășurare, datorită noilor reorganizări. In unele domenii s'a trecut de 125%, iar de curând salariile au fost din nou ridicate prin completarea cu *sporul familial*. Pentru a ne da seama de nivelul impresionant al salariului real față de trecut, trebuie să ținem seamă de uriașa *organizație socială „Dopo lavoro”*, în cadrul căreia și prin corporațiile respective, salariații beneficiază de reduceri, sunt trimiși gratuit să-și caute sănătatea, au organizații de odihnă, de sport, excursii, medicamentație, educație artistică... în cifre pe cari nu le putem cita acum aci. *Politica socială a fascismului este în fruntea tuturor înfăptuirilor din lume.*

Astfel *standardul general de viață* a fost ridicat, pe de oparte prin efortul disciplinat al producției, pe de alta prin organizarea procesului de distribuție al produselor și prin politica socială dusă.

Regimul fascist a ridicat pentru prima oară munca la rang de di[illegible] și i-a atribuit toate drepturile. Prin sistemul corporativ al economiei, toți rentierii, toți beneficiarii veniturilor fără muncă au fost dați *la periferia vieții economice și sociale.*

Este drept că în general, față de eforturile colective făcute, *fiscalitatea a crescut*. Dar cât cât de des auzi din gura oamenilor celor mai simpli, acolo: „plătim mai mult, domnule, dar plătim din inimă, căci banii nu se fură și nu se risipesc: *regimul lucrează pentru noi!*”

In adevăr în economia fascistă s'au făcut lucrări impresionante, atât de către Stat cât și de unitățile colective organizate în cadrul corporativ: sindicate profesionale, corporații, asociații etc. In toate marile lucrări publice, Statul fascist și organizațiile sale au investit sume enorme, spre mândria tuturor italienilor: Statul contribuie cu cote între 60—80%, restul îl acopăr unitățile colective (corporații, comune etc.) și beneficiarii direcți. S'au construit șosele mărețe, admirabil întreținute, spitale, școli, apeducte rurale și uzine electrice pentru ridicarea nivelului de viață la sate etc. etc., s'au bonificat terenuri, s'au ridicat ca din pământ sate și orașe (Littoria, Sebandia etc.).

Ce să mai vorbim de *formidabila înarmare a Italiei fasciste?* Totul a fost cu putință numai grație disciplinei muncii.

Mai este nevoie să dăm cifre? Nu este, oare, de ajuns să amintim doar faptul că aviația și marina italiană au fost în stare, acum doi ani, să intimideze legendara forță armată a Marei Britanii și să o reducă la tăcere fără niciun schimb de focuri?

Inutil să înșirăm cifre. Cine vede *astăzi* Italia simte diferența covârșitoare, progresul impresionant realizat.

In concluzie, se poate spune despre viața economică a fascismului că a *redus la minimum conflictele sociale și dreptății i se face din ce în ce mai mult loc prin organizarea corporativă.*

In Italia fascistă se *muncește mult și disciplinat. Se muncește și se crede.*

La împlinirea celor 15 ani de muncă și de credință fascistă, noi închinăm cu admirație steagurile crezului nostru în cinstea izbânzilor epocale ale mișcării italiene și pentru preamărirea genialului Duce, care reînviind gloria Romei de altădată, reînvie prestigiul latinității și deschide lumii întregi orizonturi noui.

Petre Șt. Creștinu

SFATURI LEGIONARE

In fiecare zi când vă întoarceți acasă, ridicați din drumul vostru:

— ORICE BUCATA DE TABLA,
— ORICE CUTIE DE FIER,
— ORICE POTCOAVA,
— ORICE CUIU,
și duceți-le acasă.

Fascismul glorificat

In fața istoriei, MUSSOLINI va avea deapururi marele merit de-a fi [illegible] și animalitatea erau la [illegible]

In memorabila zi de 28 Octombrie 1922, când MUSSOLINI ordonă mobilizarea Milițiilor fasciste și marșul lor asupra Romei, situația Italiei era următoarea:

In lăuntru: *Disoluția, aproape totală, a autorității și puterii Statului liberal și democratic, anarhie, răsvrătire, confuzie și nepulință pe toate planurile existenții sociale și naționale; partidele politice, — dirigiuite din umbră de asociațiile secrete, organe de execuție ale capitalismului iudaic internațional, — cu desăvârșire incapabile de a întreprinde un cât de slab efort organizatoriu și constructiv, se întreceau în opera diabolică de zăpăcire a masselor și de întărâtare a claselor și provinciilor, unele împotriva altora; drept consecință, pretutindenea domnea mizeria și desperarea. Lucrurile au fost împinse în această direcție până acolo, încât pentru a-și mărturisi în chip public păcătoșenia și falimentul, regimul liberal agonisant s'a văzut nevoit să hrănească o parte notabilă a populației înfometate, cu grâne cumpărate din America, pe credit.*

In afară, Italia aproape că nu mai compta nici măcar ca putere mijlocie, deoarece gravele sale dificultăți lăuntrice ajunsese de notorietate mondială. Iar aceste dificultăți și neajunsuri erau socotite ca fără ieșire. Pentru burta-verzii iudei americani, englezi și francezi, în căutare de senzații tari, bolșevismul și anarhia veniseră doar să adauge un element de tragică bufonerie, la pitorescul clasic al nefericitei peninsule.

Lăsată în voia puterilor tenebroase și iresponsabile cari o aduseseră în această jalnică stare, Italia ar fi sucombat sub călcâiul hoardelor trotzkiste și ar fi cunoscut vremuri mai cumplite de cât acelea când ATILLA își lăsa caii să pască pe sub zidurile Romei imperiale. Iar ca să fie reînsănătoșită și trezită la o viață nouă, avea nevoe de mâna de fer a unui conducător genial, capabil să inspire respect și încredere întregii națiuni, să reorganizeze Statul pe altă bază, să regalvanizeze moralmente massele, să sporească posibilitățile constructive și productive ale organismului economic detracat, să lichideze vechile datorii. Intr'un cuvânt, să taie alvie unui nou destin.

Conducătorul acesta se ivise, în adevăr și el își făcea intrarea triumfală în Roma, sub evocatoarele embleme ale lictorilor.

«El a avut eroicul curaj de-a pune pe italieni în fața acestei tragice dileme: Măreția sau moartea».
MARIO MISSIROLI

Cei mulți nu pot să judece fascismul de cât privind și pipăind operele sale vizibile, durate în piatră, în beton armat, în oțel sau în bronz. Aceștia au astăzi la îndemână atâtea elemente de verificare și de judecată, încât nu le mai e îngăduit să se îndoiască de trăinicia și de grandoarea regimului instaurat în peninsula italică în toamna posomorâtă a anului 1922. O tristă fatalitate face însă ca cei mulți să nu poată prețul de cât învelișul exterior al marilor realizări vii, organice ale geniului militant și creator.

Le dorim acestora așa dar, ca în tot ce vor vedea mai jos ca osteneală crâncenă și înfăptuiri mărețe, să discearnă palpitațiunile de văpae ale creatorului; să ghicească elanurile sufletului viforos care a visat restaurarea Italiei în toată plinătatea puterei și a gloriei sale străvechi de inițiatoare și organizatoare, strădaniile rodnice ale minții luminoase incomparabile, care a pus la unison milioane de inimi și milioane de brațe, întru atingerea acestui scop prometeic. Sufletul și mintea lui MUSSOLINI.

Trei milenii de istorie, precum și colaborarea a unui număr impresionant de seminții omenești și de genii cutezătoare au lăsat urme de neșters pe solul clasic al peninsulei italice. Totuși astăzi nu este acolo cetate, nu e sat, nu e nici o frântură de peisagiu, care să nu poarte adânc întipărită pe dânsul, pecetea efortului transfigurator și victorios al DUCELUI. Al acelui ce a reabilitat concepția eroică a vieții, într'o vreme când Bestia profetizează de Apocalips, se pregătea să-și întindă stăpânirea peste străvechile noastre altare.

Fie ca acest fulgurant exemplu latin, să ne slujească drept mângâere și îndemn, acuma la ivirea zorilor redeșteptării noastre.

Ducele printre muncitorii din Littoria

Reactualizarea principiului autoritar, fundamentul reorganizări Statului

Incă din preziua MARȘULUI ASUPRA ROMEI, cu prilejul adunării istorice care-a avut loc la Neapole între 24 și 26 Octombrie 1922, MUSSOLINI a ținut să accentueze că ascensiunea PARTIDULUI FASCIST la cârma Statului nu trebue să fie privită ca o simplă transmisie de puteri după principiul parlamentar și democratic, ci ca o veritabilă revoluție care deschide o nouă perioadă în istorie.

Totuși, ajuns la guvern, creatorul fasciilor ținu să dea o dovadă de moderațiune, încercând să colaboreze cu elementele ostile din tabăra adversă. Prezentându-se în fața Camerei, în ziua de 16 Noembrie 1922, MUSSOLINI rosti aceste cuvinte semnificative:

«Țin să afirm aci, odată pentru totdeauna, că revoluția fascistă își are drepturile sale pe care înțelege să și le valorifice cu orice risc și cu orice preț.

Totuși, am socotit cu cale să-mi impun anumite limite. Puteam să fac din această sală surdă și cenușie, un bivuac pentru trupele mele. Puteam să închid porțile parlamentului și să-mi constitui un guvern compus exclusiv din fasciști. Puteam s'o fac, dar n'am voit-o, cel puțin pentru un moment».

Reprezentanții lumii celei vechi, n'au voit să înțeleagă acest apel la concordie ci s'au cramponat pe ultimele poziții ce le-au mai rămas, în speranța nebună că, cu [illegible] ajutoare nemărturisite din afară, vor putea să-și ia revanșa.

*

In hărțuelile sterile de felul acesta s'au scurs aproape doui ani. Până când, după alegerile din 1924, cari au dat fasciștilor o majoritate de două treimi în parlament, uciderea comunistului Matteoti a declanșat criza care avea să ducă la reforma constituțională a Statului italian.

PRIMELE LEGI DE BAZA ALE REGIMULUI

In fapt, tendința revoluționară a fascismului — revoluționară în sens pozitiv și autoritar, s'a manifestat prin legea din 24 Iunie 1925, care fixează atribuțiunile și prerogativele șefului guvernului. Fiindcă prin legea aceasta s'a manifestat deosebirea de principiu și de natură dintre regimul cel nou — fascist — și vechile regimuri perimate, liberale și democratice.

In adevăr, caracteristica dominantă a regimurilor parlamentare e că în cadrul lor de organizare E*xecutivul* e în funcțiune și în dependență de *Legislativ*. Prin legea pomenită mai sus, situația se inversează: ea creează un nou factor guvernamental, un prim ministru responsabil numai față de Coroană; *Puterea Executivă* devine astfel pivotul în jurul căreia va începe să graviteze viața constituțională a Statului.

Ordinea erarhică a puterii publice e de aci înainte următoarea:

Regele exercită puterea publică prin mijlocirea guvernului său; guvernul Regelui este format dintr'un prim ministru, — care de astă dată e un veritabil șef nu un primus inter pares ca altă dată, — și din miniștri.

Intregul guvern e responsabil față de Suveran; însă cum pe de altă parte toți miniștri își exercită funcțiunile sub direcțiunea și garanția șefului guvernului — care e răspunzător și autoritate de cât un prim ministru democratic, — ei sunt responsabili mai întâi de toate față de acest șef.

Prin a doua lege de bază promulgată în ziua de 31 Ianuarie 1926, se reglementează facultatea puterii executive de a crea norme juridice. In sfârșit, printr'o a treia lege, promulgată la 9 Decembrie 1928, se procede crearea unui nou organ constituțional — MARELE CONSILIU FASCIST — căruia i se încredințează numeroase și delicate atribuțiuni de ordin consultativ și deliberativ.

In acelaș spirit s'a făcut reforma electorală din 2 Decembrie 1928; reformarea [illegible] a dreptului de asociație; reorganizarea poliției și a administrației. Iar pe această armătură legislativă [illegible] a început edificarea armonioasă a edificiului social, economic și militar al regimului fascist.

O politică demografică realistă

Din primele momente ale ascensiunii sale, Ducele și-a exprimat [illegible] ideea de a face din poporul italian o națiune forte, însuflețită de clasicele idealuri virile ale romanității, [illegible] organizată, laborioasă și mai ales — prolifică.

S'a lansat [illegible] un șir de măsuri de ordine legislativ [illegible] împotriva malthusianismului, spre a se ajunge la un maximum de nașteri și la un minimum de decese.

Și în această direcție, intuiția Ducelui s'a dovedit justă, inspirată din legile eterne ale vieții. Fiindcă singurul element dinamic și propulsiv al unității creatoare de istorie, nu e nici acumularea de capital, nici perfecționarea și multiplicarea mijloacelor sale tehnice; ci sporul continuu al populației. Creșterea normală a numărului producătorilor, al consumatorilor și al soldaților.

Osebit de aceasta, [illegible] creator și clarvăzător [illegible] să se poată ajunge la acest rezultat — sporirea [illegible] telor vii și conștiente ale poporului [illegible] prin încurajări platonice, ci prin măsuri de guvern cu rezultat vizibil și eficace. Astfel s'a ajuns la crearea prin legea votată la 10 Decembrie 1925, a «OPEREI PENTRU PROTECȚIA MATERNITĂȚII ȘI A COPILULUI».

*

Legea aceasta are în vedere ocrotirea și asistența de acordat femeilor și mamelor [illegible] tot timpul sarcinei și după naștere.

Un personal medical anume organizat și dotat cu toate cele necesare, are grija de alimentația și de starea higienică a femeii însărcinate și o ajută și în timpul nașterii; [illegible]

Rezultatele n'au întârziat să se arate, deoarece acest lucru a contribuit într'o măsură hotărâtoare la regenerarea rasei italiene.

CATEVA CIFRE DOVEDITOARE

Inaintea promulgării legii din 10 Decembrie 1925, situația demografică în Italia era — sub acest raport — dezolantă. In fie care an mureau câte 48.000 de copii imediat după naștere; 3000 de femei mureau în timpul lehuziei din cauza absenței de îngrijire medicală; 200.000 de copii sub 4 ani, mureau din lipsă de îngrijiri sau din cauza unei alimentații proaste sau insuficiente; 30.000 de copii erau pur și simplu abandonați, iar 18.000 trebuiau să fie închiși în case de corecție.

Măsurile dictate de MUSSOLINI au inversat situația: Dela 1926 și până astăzi, «OPERA PENTRU PROTECȚIA MATERNITAȚII» a asistat în chip direct, sub cele mai diverse forme, 7.500.000 de mame și de copii, cheltuind pentru aceasta peste un miliard de lire (aproximativ zece miliarde lei). Iar dela 48.000, numărul copiilor morți imediat după naștere, a scăzut progresiv până la 33.000 în 1935. Ameliorările au fost și mai simțite în celelalte domenii.

E inutil să adăugăm că, această pasionantă operă de asistență socială, de un înalt interes uman, creștin și național, se organizează, se consolidează și-și întinde activitatea cu fiecare an ce trece. Instituția și-a complectat și și-a amenajat localurile necesare pe întreaga țară, și-a desăvârșit înzestrările tehnice, iar acum nu mai face cheltueli masive de fonduri decât numai în opere de asistență propriu zisă.

Muncă și pâine

Dar o energică politică demografică de adâncimea și de amploarea celei practicate de *regimul fascist*, pune și alte probleme grave, în afară de cele în legătură cu sporirea numerică a populației. Un popor numeros are nevoe de hrană, cere să i se dea de lucru ca să poată trăi o viață onorabilă, omenească. Ori cum toată lumea știe că Italia e o țară săracă, cu o industrie constrânsă să-și importe din afară până și cărbunele, cu un sol în cea mai mare parte pietros și steril, neînstare să-și hrănească toți locuitorii, noul regim a fost pus în fața unor dificultăți în aparență insurmontabile. Nici un economist european nu credea că *Mussolini* va putea reuși să aducă prosperitatea în Italia săracă, datoare și lipsită de debușee, în vreme ce țări bogate și dispunând de imense debușee în colonii, — cum era de pildă Anglia, — începeau să se încovoae sub greutatea primelor poveri ale crizei mondiale a capitalismului.

Totuși, *Ducele* a isbutit...

E adevărat că el nu dispunea de capitaluri imense și de colonii vaste ca Anglia, nici de rezerve aproape inepuizabile de materii prime ca Rusia. Avea însă la spatele lui un popor tânăr, laborios, fanatic, disciplinat, unitar la maximum în simțirile, în cugetările și în acțiunile lui; iar acest popor îl urma din convingere și se declara gata de jertfă și de luptă întocmai ca o armată.

*

In fruntea acestor patru zeci de milioane de conștiințe-forțe, el a angajat pe trei fronturi o mare bătălie împotriva dificultăților economice și le-a învins pe toate. A stabilizat moneta, a lichidat datoriile de război, a refăcut creditul; iar paralel cu aceasta, a întreprins o vastă operă de asanare și de ameliorare a ogoarelor italiene, spre a se ajunge ca Italia să-și poată hrăni populația numai cu grâne produse între hotarele sale. In sfârșit, a intensificat la maximum — în scopul arătat mai sus — cultura grâului, cu rezultate cari au uimit întreaga lume civilizată.

Aceste formidabile eforturi colective, poartă în istoria fascismului numele evocator a trei bătălii:

a) ***bătălia lirei;***
b) ***a bonificărei integrale a pământurilor;***
c) ***a grâului.***

Să le examinăm aci pe rând.

Bătălia lirei

Toată lumea știe că fără o monetă stabilă și cu acoperire aur, fără o unanimă încredere într'însa, nu se poate imagina o economie națională sănătoasă, echilibrată și prosperă.

Cred că e util să reamintim aci că și din acest punct de vedere, statul demo-masonic a lăsat statului fascist o moștenire falimentară. Fără să mai pomenim că, după instaurarea noului regim marile puteri plutocratice s'au coalizat în scopul de a prăbuși lira și de a provoca răsturnarea fascismului. Efectele complotului s'au și resimțit aproape imediat: Lira italiană a căzut până acolo, încât a ajuns să coteze a o sută cincizecea parte dintr'o liră sterlină. *(Lira sterlină=150 lire italiene).*

In fața acestui pericol *Mussolini* reacționă cu promptitudinea și cu energia ce-i sunt caracteristice, anunțând în vestitul său discurs rostit la *Pesaro* la 18 August 1926, hotărârea sa implacabilă de a menține stabilitatea lirei cu orice preț:

«Vreau să vă spun — accentuă creatorul fasciilor — că ne angajem cu toate energiile de cari dispunem, în marea bătălie pentru apărarea monetei noastre. Dela înălțimea locului pe care-l ocup, declar prin urmare lumii întregi că voi apăra lira până la ultimul suspin, până la ultima picătură de sânge. Nu voi îngădui niciodată minunatului popor al Italiei care de patru ani muncește ca un erou și suferă privațiunile în tăcere ca un sfânt, să îndure rușinea unei catastrofe economice pe care ar prezenta-o prăbușirea lirei».

Intreaga Națiune italiană se alătură în adevăr ca un singur om în jurul șefului său pentru apărarea monetei sale și balanța începu să încline în sensul invers. In mai puțin de cinci luni, lira sterlină care se bucura pe atunci de o acoperire aur sută în sută, nu mai reprezenta echivalentul a 150,18 lire italiene, ci numai a 84 lire.

Prin urmare o simplă manifestare de energie și de nesdruncinabilă solidaritate națională, nu numai că a salvat lira, dar a reușit s'o stabilizeze la justa sa valoare. Ceeace a făcut ca la 21 Decembrie 1927, cursul forțat al lirei putu fi abolit, restabilindu-se regimul convertibilității în aur, pe baza de 92 lire 46 centime hârtie lira sterlină, 19 lire hârtie, dolarul și 3 lire 66 centime hârtie lira aur.

Bătălia era câștigată, iar economia italiană își putu regăsi echilibrul și putu să intre într'o perioadă de prosperitate reală, greu de întâlnit în alte țări europene și americane bogate.

BATALIA AMELIORARILOR TERENURILOR AGRICOLE IMPRODUCTIVE

O altă sforțare gigantică a fost întreprinsă de fascism în domeniul îmbunătățirii terenurilor agricole improductive. Terenuri cari în urma operii de asanare, au ajuns să fie câștigate pentru cultura intensivă.

Câteva simple cifre vă vor ajuta să vă faceți o idee asupra proporțiilor impresionante ale efortului realizat, ca și asupra rezultatelor obținute.

In timp de 52 de ani de existență — dela 1870 la 1922 — Statul demo-masonic și liberal, a executat lucrări de asanare pe o suprafață globală de 1.390.981 hectare. In timpul primilor unsprezece ani de existență, Statul fascist a realizat lucrări mult mai complexe și mai costisitoare, pe o suprafață de 4.275.611 hectare.

Apoi în ceea ce privește cheltuielile, comparația e și mai edificatoare:

De la 1870 până în 1922, s'au cheltuit în lire hârtie, 1.719.500.000 de lire. In perioada primilor unsprezece ani de regim fascist, s'au cheltuit 3.527.800.000 lire, la care trebue să se mai adauge o sumă de 800.000.000 lire investită în bonificarea regiunilor muntoase.

Spre a se ajunge aci, a trebuit să se creeze un regim juridic propriu acestei opere de «bonificare»; ca proprietarii terenurilor [illegible] veau să fie asanate, să fie [illegible] în mari consorții controlate [illegible] tate și adesea subvenționate [illegible] parte — de Stat; ca pe aceste [illegible] nuri, cari după cum ați văzut [illegible] sumează milioane de hectare, să [illegible] creeze mari lucrări de utilitate [illegible] blică și în special căi de comunicație, cari au înghițit de asemeni multe miliarde.

*

Dar cum era și firesc, toată această strădanie nu s'a consumat în zadar. Milioanele acestea de hectare rodesc astăzi și rentează; ele hrănesc milioane de oameni, sporesc în fie care an și bogăția națională și ajută și la sporirea numărului populației.

A doua bătălie s'a încheiat așa dar cu dobândirea unei mari și strălucite victorii a geniului uman împotriva puterilor ostile ale Naturii.

Bătălia grâului

Această a treia bătălie, s'a născut din aceiaș nevoie, din aceiaș voință de a înfrânge sgârcenia Naturii, ca și bătălia bonificării. Iar în linii mari, rezultatul e acesta:

FARA SA FI SPORIT SUPRAFATA OGOARELOR DESTINATE CULTURII GRANELOR, ITALIA A AJUNS SA-ȘI HRANEASCA CETATENII CU PAINE PRODUSA NUMAI INLAUNTRUL GRANITELOR SALE.

Rezultatul acesta a fost obținut prin sporirea producției mijlocii pe hectar. Așa de pildă, dela o medie de 50 până la 55 milioane de chintale, producția medie anuală din 1913 — 1922, s'a ajuns rând pe rând la 71 milioane chintale în 1932, spre a se stabiliza astăzi la 81 milioane de chintale anual, cantitate cu care se poate acoperi integral nevoile de grâu ale întregii populații italiene.

Media producției pe hectar [illegible] lează între 12 și 15 chintale. In [illegible] mite regiuni mai binecuvântate [illegible] Dumnezeu, s'a ajuns la o medie [illegible] 25 până la 40 de chintale la hectar.

Dela 1922 până la 1928, balanța comercială a Italiei era grevată [illegible] un pasiv ce varia între două și trei miliarde lire — adică între aproximativ 20 - 30 miliarde lei — [illegible] grâului importat. In 1935, pasivul acesta se redusese la abea 24 milioane.

Orice fel de comentariu ar fi în fața acestor fapte, ridicol. Evidențele nu se mai discută: BATALIA GRAULUI, simbolică pentru [illegible] nirea întreagă, s'a încheiat și ea [illegible] cea mai strălucită dintre victorii.

Naționalizarea creditului și lupta împotriva speculei

După stabilizarea lirei, cea mai importantă reformă fascistă în domeniul însuflețirii și fortificării vieții economice — paralel cu organizarea în corporații a producătorilor sindicalizați — a fost NAȚIONALIZAREA CREDITULUI. Ca să ne facem o idee aproximativă despre ce înseamnă acest lucru, trebue să ne gândim numai că la noi; chiar și un industriaș sau comerciant dintre cei mai solvabili, dacă nu e jidan, mason sau liberal nu găsește un ban împrumut fără o dobândă de treizeci la sută — cel puțin — pe an. Cu alte cuvinte, la noi în România, țară eminamente liberală în înțelesul plat al cuvântului, creditul în general a ajuns un mijloc de înăbușire a vieții economice.

In Italia, astăzi sub regimul fascist, orice producător, orice comerciant, orice meșteșugar onest care vrea să se împrumute și poate să dovedească în chip indubitabil că face acest lucru în scopuri de [illegible] tiții productive, găsește [illegible] creditul de care are nevoe, cu un procent maximum de 12 la sută pe an.

Osebit de aceasta, regimul fascist a stârpit radical și definitiv specula de pe întreaga peninsulă, [illegible] orice formă ar voi ea să se manifeste. Orice speculant e imediat descoperit, înhățat, tratat ca răufăcător de rând și pedepsit în chip exemplar. Și aci e absolut necesar ca să mai adăugăm ceva:

In Italia poliția e poliție și magistratura e magistratură; acolo nu se pomenește de sperț — și aceasta grație tot lui MUSSOLINI și exclusiv lui — iar lojile masonice și coteriile de jefuirea Statului nu mai există. Astfel că o măsură dictată de sus, e executată până la capăt cu toată strictețea.

Ocrotirea socială a muncitorului și a producătorului în general

Un alt amănunt important în aceiaș ordine de idei: legislația de ocrotire socială creiată și EFECTIV APLICATA de regimul fascist, este cea mai avansată din lume și în acelaș timp cea mai bine adaptată nevoilor organice ale nației. Pentru că ea nu se inspiră din sentimentalisme leșiatice, de tip Geneva, ci din ideea dominantă a DUCELUI de-a regenera și de a protegui rasa.

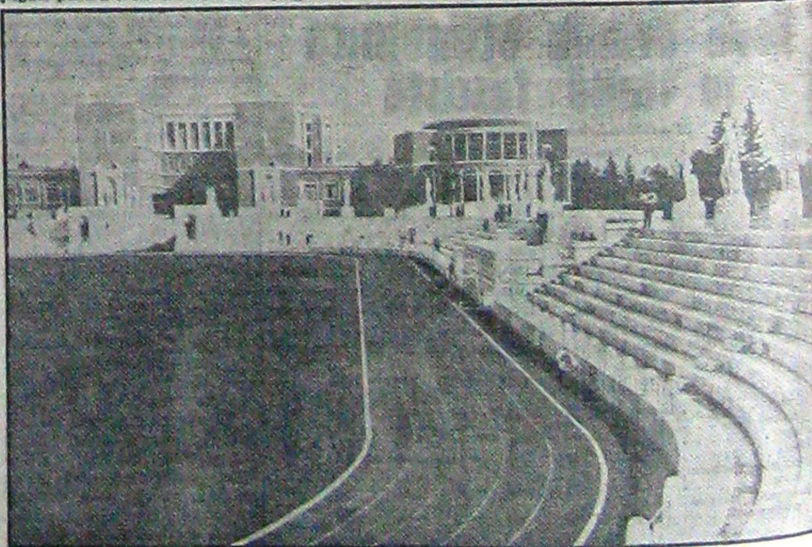
Drept consecință, regimul fascist, după cincisprezece ani de eforturi înțelepte și energice, a isbutit să asigure în mod efectiv și verificabil tuturor muncitorilor italieni — dar absolut tuturor — următoarele drepturi:

dreptul de a fi egalul patronului în sânul Corporației respective;

dreptul la un salariu just, care să-i asigure un minimum onorabil și suportabil de viață lui și familiei sale;

dreptul la condiții higienice de muncă;

dreptul de a apela în caz de boală, accident și infirmități provenite din muncă la asistența medicală și pecuniară a organelor speciale investite cu această misiune.

Perspectivă asupra forului MUSSOLINI din Roma

prin creaţiunile sale

reabilitat concepţia eroică a vieţii, într'o vreme când materialismul apogeul triumfului lor

de NICOLAE BOGDAN

In sfârşit, in Italia se aplică regimul celor 40 de ore de muncă pe săptămână, reformă realizată in perfectă armonie cu patronii, in vreme ce in Franţa, pentru a se ajunge la acest rezultat, s'a procedat la anarhizarea întregii ţări şi la dezorganizarea catastrofală a întregii economii naţionale.

Lupta împotriva flagelelor sociale: şomaj, sifilis, tuberculoză, accidente de muncă..

Paralel cu aceste măsuri directe, decretate în scopul ocrotirii masselor producătoare, regimul fascist a întreprins câteva campanii încununate de izbândă împotriva celor mai frecvente flageluri sociale cari desolează încă viaţa tuturor naţiunilor civilizate.

ŞOMAJUL a fost combătut cu succes, pe deoparte prin stricta organizare a vieţii economice şi prin stârpirea nemiloasă a parazitismului social, iar pe de altă parte prin aplicarea unui plan gigantic de lucrări publice, cari au modernizat şi-au transfigurat întreaga Italie. După înfăptuirea Imperiului, şi deschiderea imensului debuşeu etiopian, flagelul acesta a trecut în domeniul amintirii.

TUBERCULOZA de asemeni; împotriva acestei calamităţi care la noi de pildă, face ravagii înspăimântătoare, s'a declanşat o luptă de mari proporţii. S'au creiat pretutindeni sanatorii şi preventorii, unde în anul acesta, au putut fi ospitalizaţi peste 20.500 de bolnavi. 42 de spitale cu 15.000 de paturi, sunt în plină funcţiune. Intinse măsuri profilactice au fost luate în acelaş timp, paralel cu decretarea unor măsuri serioase în vederea reeducării celor reînsănătoşiţi.

Rezultatele: între 1929 şi 1935, au primit o asistenţă medicală completă 240.000 de tuberculoşi, pentru care s'au cheltuit 750 milioane de lire (aproximativ şapte miliarde şi jumătate de lei) 180.000 de bolnavi au fost ospitalizaţi în sanatorii.

Mortalitatea din cauza tuberculozei a scăzut simţitor în urma acestor măsuri ample şi energice. Căci de unde în 1929 s'au înregistrat 50.169 de morţi, în 1933 acest număr a scăzut la 35.420.

BOLILE VENERICE şi în special sifilisul, au fost de asemeni combătute printr'o serie de măsuri legislative şi sanitare. Toate cazurile de sifilis contagios trebuesc declarate în mod obligatoriu. Iar la Roma s'a înfiinţat un mare Institut — cel mai mare din Europa — menit să coordoneze şi să aplice aceste măsuri pe cuprinsul întregului Regat.

OPERA NATIONALA «DOPO LAVORO»

Opera aceasta, creaţiune specific fascistă, e menită, după cum a arătat însuşi DUCELE, *«să promoveze creaţia, coordonarea şi desvoltarea continuă a tuturor aşezămintelor capabile, să ridice real şi efectiv nivelul claselor producătoare şi laborioase — fie ele intelectuale sau manuale — din punct de vedere fizic, intelectual şi moral;* utilizând pentru aceasta, ceasurile de răgaz ale muncitorilor şi intelectualilor în chestiune».

In numai zece ani de activitate, instituţia amintită a ajuns să depăşească previziunile cele mai optimiste.

Numărul membrilor săi a ajuns dela 280.534 în 1927, la 2.108.227 în 1937. Sub auspiciile sale funcţionează toate aşezămintele cari promovează cultura intelectuală şi morală a masselor, arta populară sub toate variatele ei forme, învăţământul profesional, bibliotecile permanente şi circulante, teatrul, cinematograful, radio, etc.

Iar în ce priveşte progresia activităţii operii «DOPOLAVORO» iată aci câteva cifre elocvente:

Manifestaţiile culturale şi artistice în general, de la un număr de 1.160 în 1927, au ajuns la 913.456 în 1936; societăţile filodramatice au ajuns de la 113 la 2415; ansamblurile muzicale şi corale de la 614 la 9.239; cultură şi artele populare, de la 87 la 8.514; aşezăminte de învăţământ profesional, de la 157 la 649; biblioteci, dela 80 la 3.156; dotaţii în volume, de la 24.000 în 1927, la 1.000.000 în 1936.

Cifrele cari indică intensificarea vieţii sportive italiene sub auspiciile «DOPOLAVORO»-ului sunt şi mai explicite. Numărul societăţilor sportive a sporit dela 467 în 1927, la 8025 în 1936. Iar manifestaţiunile sportive au făcut un salt cu adevărat impresionant dela 1563 la 203.284.

Această amplă desvoltare a vieţii culturale, artistice şi sportive, ce nu mai poate fi tăgăduită astăzi nici de cei mai inverşunaţi şi mai veninoşi detractori ai fascismului, mărturiseşte în chip indubitabil gradul de echilibru şi de bună stare la care a putut ajunge poporul italian în ultimii cincisprezece ani.

Realizări impresionante în domeniul lucrărilor publice şi a sporirii potenţialului industrial

Eforturile cele mai vizibile ca şi cele mai admirate ale regimului fascist, s'au tradus în faptă mai ales în domeniul lucrărilor publice: sistematizări urbanistice, instalaţiuni hidro-electrice, gări şi porturi moderne, edificii de toate genurile, căi ferate, tuneluri, apeducte, îndiguiri, şosele moderne pe lungimi considerabile şi pe toată întinderea peninsulei, şcoli sanatorii, spitale, reconstruiri în zonele încercate de marile cutremure de pământ, şi aşa mai departe.

ROMA, cetatea eternă, capitala vechiului şi noului imperiu a căpătat o nouă înfăţişare sub indicaţiile şi sub directa priveghere a DUCELUI: S'au desgropat forumurile imperiale; s'a tăiat măreaţa Cale a Imperiului precum şi Calea triumfurilor; s'a degajat Mausoleul lui August; s'a creiat noul forum MUSSOLINI.

In ceea ce priveşte restul Italiei, cifrele publicate de către d. de STEFANI, fost ministru, subliniază de asemeni uriaşa amplitudine a efortului îndeplinit de fascism:

Statul demo-masonic şi liberal a cheltuit în lucrări de utilitate publică, în timp de 40 de ani şi anume dela 1882 până la 1922, o sumă totală de 28 de miliarde.

Statul fascist, în 12 ani numai, a cheltuit peste 28 de miliarde de lire (moneda având în amândouă cazurile exact aceiaşi putere de cumpărare.) **In plus, a mai prevăzut cheltuieli în sumă de 22 miliarde.**

Sacrificiile acestea nu s'au consumat în zadar, deoarece ele au schimbat întreaga faţă a ţării. Sistemul arterial de comunicaţii, — căi ferate, şosele, canaluri, poştă, telegraf, telefon — a fost considerabil lărgit şi ameliorat. Pe linia BOLOGNA—FLORENŢA, s'a tăiat cel mai mare tunel din lume, pe o lungime de 18 kilometri. S'au construit linii ferate noui, altele s'au dublat, în sfârşit, altele s'au electrificat.

«Administraţia de stat a telefoanelor» şi-a modernizat localurile, şi-a reînoit materialul, şi-a automatizat serviciile, şi a ajuns să funcţioneze cu mari excedente pe fiecare an. (200 milioane lire, sau, aproximativ, 2 miliarde de lei!).

In ceeace priveşte şoselele, în 1922, abea 463 de chilometri se prezintau cu un pavagiu care nu se cerea refăcut. Astăzi Italia are o reţea de 10.000 kilometri şosele pavate în mod exemplar.

Apoi, într'un răstimp de 12 ani, s'au construit 400 de poduri noui, dintre care unele compleazä ca nişte mărețe lucrări de artă:

Podul de peste Tagliamento, de aproape un kilometru lungime, cu 35 mari arcade în beton armat.

Viaductul dela Mestre, lung de mai mult de un kilometru, şi construit pe 53 de tabliere de beton armat.

Apoi cel mai important dintre toate, podul care leagă Veneţia de uscat, lung de patru chilometri şi larg de 20 metri, cu cinci mari esplanade semănate dealungul traseului.

In sfârşit, să nu uităm că autostrada este o invenţie fascistă. Iar cea mai remarcabilă dintre autostradele italiene, este aceea care leagă Genova, Seravalle şi Scrivia, concepută personal de Duce ca un mijloc lesnicios de comunicaţie între portul Genova şi bogata vale a Padului. Traseul său acopere o lungime de 50 de kilometri, trece pe sub 11 galerii şi tunele şi peste 30 de poduri şi viaducte nou construite.

Un ultim amănunt de un interes considerabil, mai ales pentru noi Românii: Absolut toate serviciile publice italiene, cari sub regimul precedent funcţionau adesea în deficit, dau acuma mari şi regulate excedente, pe lângă că lucrează cu o rapiditate şi cu o punctualitate exemplară, chiar şi pentru americani.

ELECTRIFICAREA ITALIEI

Dar cea mai mare şi mai incontestabilă realizare fascistă rămâne fără îndoială ELECTRIFICAREA ITALIEI. Am văzut că subsolul Italiei e sfâşietor de sărac: n'are nici pitrol şi nici cărbune. Astfel că, pentru a remedia această stare de lucruri, şi dată fiind abundenţa cursurilor şi căderilor de apă în toate părţile ţării, tehnicienii italieni începuse să instaleze uzine hidro-electrice încă dinainte de război. Totuşi instalaţiunile acestea erau limitate mai mult la partea de nord a peninsulei şi în 1922 de exemplu, nu produceau decât o energie medie anuală de patru miliarde kw. oră.

Sub impulsiunea fascismului, opera de eletrificare a căpătat o amploare considerabilă, de neprevăzut. Fiindcă astăzi, Italia, fără să facă atâta sgomot inutil pe tema electrificării ca Rusia sovietică, este sub raportul electrificării, PRIMA TARA DIN EUROPA.

In adevăr, la sfârşitul anului 1933, Italia dispunea de un număr de 1212 instalaţiuni hidro-electrice, cu o producţie medie anuală de energie, evaluată la **UNSPREZECE MILIARDE** km. oră. Cu alte cuvinte, forţele italiene generatoare de energi electrică, s'au triplat în mai puţin de unsprezece ani.

Iar din punctul de vedere al consumului, energia aceasta se repartizează astfel: 12 la sută pentru iluminat, 9 la sută pentru tracţiune, 50 la sută pentru forţa motrică în general şi 28 la sută pentru industriile chimice şi metalurgice.

Pentru a se ajunge la aceste rezultate pe drept cuvânt grandioase, au trebuit să se construiască rezervorii imense pentru captarea apei, mai ales în Apenini, în Sardinia la Oschiri şi Coghinas şi în Sicilia. Capacitatea globală a acestor rezervorii este de un miliard trei sute de mii de metri cubi. Iar construcţia întregului ansamblu de instalaţii, a costat peste 25 miliarde de lire, sau aproximativ 250 miliarde de lei!

Iată cum se îngrijeşte DUCELE şi regimul creiat de luminosul său geniu roman şi latin, de buna starea poporului italian!

Colonie de vară pe malul Mării, pentru copiii muncitorilor

Fascismul în ipostaza de creator şi organizator al naţiunii armate

Cea mai teribilă surpriză prilejuită de fascism plutocraţiei jidovite şi degenerate din Occident, a fost aceea prin care i-a dovedit că Italia a devenit una din marile şi invincibilele forţe militare ale lumii. In adevăr, puţini sunt aceia cari ştiu ce bucurie delirantă, spasmodică, i-a cuprins pe vicleniii vulpoi ai Sionului şi pe sordizii moşnegi şi venerabilii proxeneţi ai lojilor masonice din toată lumea, la vestea că MUSSOLINI s'a angajat «a fond» în ceea ce numeau ei aventura abisiniană. Căci cu toţii îşi închipuiau că va fi suficient să se proclame blocusul economic împotriva Italiei, pentru a zdrobi un conducător de geniu ce imprimase o nouă direcţie fluviului istoriei europene şi pentru a înfrânge o naţiune de patruzeci şi trei de milioane de oameni ce-şi afirma cu o patetică voinţă de sacrificiu, simpla voinţă de a trăi şi de a se desvolta spre binele omenirii pe care a înobilat-o spre gloria şi tăria Europei, pe care o mântuise din ghiarele bolşevismului.

N'au trecut însă nici trei săptămâni şi toţi vulpoii şi toţi venerabilii Marelui Arhitect al Infernului au constatat cu spaimă că s'au înşelat; că spre deosebire de naţiunile-turme ale democraţiei, fascismul a făcut din naţiunea italiană o naţiune -oştire, o naţiune-armată!

Şi în acest domeniu s'a verificat profunda înţelepciune politică a *Ducelui*, care a înţeles încă din 1919 că o armată puternică nu se poate constitui şi desvolta, decât într'o anumită ambianţă morală şi la o anumită tensiune spirituală. Mai mult decât atât; că armata nefiind decât un organ al naţiunii, întregul organism trebue regenerat spre a se ajunge la însănătoşirea şi reînviorarea organelor.

Astfel s'a ajuns la viziunea pregătirii totalitare a naţiunii pentru luptă atât în timp de pace, cât şi în timp de război; la organizarea erarhică şi autoritară a poporului, la eforturile ciclopeene pentru regenerarea sa fizică, la sporirea capacităţii sale de producţie, la înzecirea puterilor de rezistenţă, mişcare şi izbire ale masselor.

PREGATIREA TEHNICA: REORGANIZAREA ARMATEI, MOTORIZAREA, EDUCAŢIA MILITARA A TINERETULUI, FLOTA, AVIAŢIA...

Dacă avem intuiţia precisă a acestei realităţi vitale primordiale pe temeiul căreia Ducele şi-a edificat întreaga sa politică, şi-a ţesut întreaga sa activitate prodigioasă din ultimii cincisprezece ani, atunci înţelegem lesne că tot ce s'a făcut pentru educaţia ostăşească a poporului italian ca şi pentru reorganizarea şi înzestrarea armatei italiene, nu s'a făcut la întâmplare, ci întru desvoltarea vie, armonioasă, a unei idei-forţe originale, născută dintr'o perspectivă realistă asupra civilizaţiei europene contimporane, a durerilor, a nevoilor şi a orientărilor ei adevărate.

Că aceasta a fost impulsiunea primară, o dovedeşte faptul că aproape numai de cât după preluarea puterii, MUSSOLINI şi-a asumat şi răspunderea ministerului de război. Şi că în această din urmă calitate, el a purces — direct — la reorganizarea armatei; apoi:

a întreprins un vast efort de pregătire premilitară a naţiunii italiene prin opera Balila;

a ordonat şi-a obţinut motorizarea armatei, paralel cu crearea splendidului sistem rutier al peninsulei;

A creat MILITIA FASCISTA, altă inovaţie caracteristică şi semnificativă a Ducelui, a cărui constituţie şi al cărei rol e bine cunoscut în lumea întreagă;

a reorganizat şi-a sporit la maximum — atât din punct de vedere cantitativ cât mai ales calitativ — flota italiană de război, care astăzi domină Adriatica şi Mediterana;

a creiat una din cele mai puternice şi mai rapide aviaţii de război din lume.

IMPERIUL, RASPLATA MAREAŢA A TUTUROR ACESTOR SFORŢARI

Când a socotit că s'a pregătit suficient şi spre a-şi supune opera încercării supreme a fierului şi-a focului, *Mussolini* a început să-i sgândăre pe reprezentanţii Marelui Arhitect al Infernului, pe la Africa Orientală. Ce a urmat se ştie; a spus-o însuşi *Ducele* cu laconismul său romagnol după consumarea isprăvii:

«Şase luni de campanie, cinci mari bătălii, ostilitatea declarată a cincizeci şi două de naţiuni împotriva Italiei, reacţiunea leonină a întregului popor italian, victoria, apoi Imperiul».

Fără nici un fel de exagerare, se poate spune apoi că, reconstituirea Imperiului Roman înseamnă o dată epocală în istoria mult frământatului nostru continent. Inseamnă, ca şi în antichitate, începutul lichidării anarhiei europene.

Atunci această lichidare a venit ca o consecinţă a hegemoniei armate a unui singur popor viguros, asupra unei puzderii de seminţii degenerate; astăzi ea se va impune printr'o erarhizare liber acceptată a popoarelor de rasă albă şi de cultură creştină, spre a impune pe întreaga planetă ordinea, prosperitatea şi pacea. Pacea reală, născută nu din renunţare laşe, ci din impunerea unei voinţe bărbăteşti şi ostăşeşti.

NICOLAE BOGDAN

MUSSOLINI distribue premii agricultorilor

Noua Renaştere a omenirii prin Roma

(Continuare din pag. I-a)

Dar această sensibilitate devine culminantă, când e vorba de mândria naţională şi de prestigiul naţional. Irascibilitatea italiană de altădată, care se declanşa cu atâta uşurinţă pe planul individual s'a transformat astăzi în susceptibilitate naţională.

*

Ideea de unitate a naţiunii şi totalitarismul care dictează înmănuncherea de fiecare zi a tuturor activităţilor naţionale sunt vizibile în domeniul instituţiilor noui.

In locul diviziunii sufleteşti permanente pe care o introduce în naţiune existenţa mai multor partide politice — fiecare fiind competitor pentru puterea supremă, — în locul stării de iritaţie pe care o produc în masse luptele înjositoare dintre oamenii politici, unitatea de conştiinţă şi solidaritatea naţională îşi găsesc expresia lor politică în partidul unic, care este partidul naţional fascist.

Acest partid reprezintă elita naţională instaurată pentru a conduce destinele Italiei, într'o aderenţă sufletească perfectă şi continuă cu marile masse.

In locul contactului artificial şi sporadic pe care il au electorii cu massele în regimurile democratice, în Italia partidul fascist are un rol permanent de cercetător desinteresat a tuturor nevoilor populare. Membrii săi îndeplinesc în mod direct, cu un sentiment deosebit de responsabilitate, misiunea de a exprima în fiecare clipă nevoile năzuinţele şi suferinţele populare şi în acelaş timp de a lămuri massele asupra împrejurărilor politice şi asupra operii guvernului.

Astfel conducătorii ţării sunt informaţi în fiecare clipă, într'o formă vie şi nebiurocratică, despre sentimentul popular, iar massele sunt la rândul lor ţinute în curent cu politica ţării şi puse în situaţiunea de a-şi manifesta aderenţa lor sufletească cu această politică. Italia este astfel un model de guvernare populară, cu asentimentul de fiecare clipă al poporului.

Ceeace formează însă, mai presus de toate, frumuseţea partidului fascist este faptul că el înfăţişează ca un Ordin de Cavaleri împlinind misiunea sa cu o desinteresare absolută.

Pentru prima dată în istoria lumii — afară de timpurile eroice ale creştinismului pur — o clasă politică stăpânitoare nu devine în acelaş timp şi clasă exploatatoare. Nobilul exemplu al fascismului a fost urmat în această privinţă şi de naţional-socialism şi de Uniunea Naţională a lui Salazar din Portugalia. De aceia partidul unic este menit să constituie o instituţie fundamentală definitiv câştigată pe seama omenirii.

A doua mare instituţie a regimului, după partidul unic, o constitue Corporaţiile.

*

Corporaţiile reprezintă organizarea puterilor de producţie ale naţiunii după criterii naţionale şi în folosul naţional. Ele înlocuesc concurenţa revoltătoare şi apetiturile de junglă care caracterizau altădată viaţa economică, prin organizarea, disciplina şi dirijarea economiei în folosul naţional.

Interesul privat al întreprinzătorului nu este distrus ca în Rusia Sovietică, însă el rămâne subordonat în fiecare clipă interesului public urmărit de corporaţie.

Corporaţiile nu mai sunt în Italia o teorie şi o experienţă, ci un fapt verificat şi rodnic. Corporaţiile şi-au servit ţara în timp de pace şi au trecut proba focului în timp de răsboiu, când — graţie disciplinei şi admirabilei organizări a Corporaţiilor — Italia a reuşit să reziste Blocusului economic impus de politica sancţiunilor.

Mai mult, corporaţiile sunt în Italia în plină desvoltare a rolului lor general politic şi în curând ele vor forma baza exclusivă a parlamentului.

Italia a dat astfel lumii două instituţii care sunt ancorate definitiv în destinele acestui veac: partidul unic şi corporaţiile.

Dar în afară de ele, s'ar putea cita atâtea altele pline de originalitate şi de valoare socială, pe care se întrec astăzi să le copieze toate celelalte naţiuni ale lumii: opera de educare a tineretului prin Ballila; minunata organizare a vieţii sufleteşti a muncitorilor prin instituţia naţională Doppo Lavoro; fasciile feminile cu rolul de a îngriji de sănătatea poporului; marile instituţii de cultură noui în frunte cu Academia Regală a Italiei; creaţiunile din domeniul sportului; în fine ceeace loveşte mai întâi imaginaţia oamenilor: schimbarea la faţă a nobilei ţări sub intensul asalt dat cu mistria pentru reînvierea în proporţii romane a drumurilor şi lucrărilor de artă!

*

Astăzi omenirea întreagă are faţa întoarsă către Roma. Mai sunt unii care privesc acolo cu teamă, fiindcă ştiu că din exemplul Romei vor porni toate revoluţiile naţionale care vor stârpi putreda democraţie.

Cei care însă nu sunt legaţi de soarta democraţiei materialiste şi iudaisante, privesc spre Roma cu admiraţie şi cu respectoasă invidie, dorindu-şi pentru patria lor cel puţin o fărâmă din strălucirea pe care Roma a ştiut să şi-o dea sieşi şi lumii.

Altădată toate drumurile duceau la Roma.

Astăzi, toate drumurile care duc spre întărire naţională pornesc din bătrâna Romă.

Iar soarele care altădată lumina melancolic cu lumină de apus creasta capitolină, este astăzi bucuros când dimineaţa reaprinde cu strălucire imperială profilurile statuilor din Forul Mussolinian.

MIHAIL MANOILESCU

ARAGAZ *îmi ușurează menajul*

„Aragaz" nu-mi cere prezența continuă în bucătărie.
„Aragaz" gătește cu orapiditate uimitoare.
„Aragaz" se reglează ușor prin simple învârtire a robinetului exact la gradul de încălzire dorit.
„Aragaz" arde fără coș, fără fum, fără miros; nu înegrește vasele și nu este toxic.

ARAGAZ
PRACTIC CURAT ECONOMIC

Reprezentanța pentru București
ARAGAZ Calea Victoriei, 51. — SANITAS B-dul Tache Ionescu, 36

Aveți Palpitații?

DIGESTIE ASIGURATĂ
MAGNESIA BISURATA

LEGIONARI și PRIETENI!

DIN REGIUNILE petrolifere și miniere, DE PRIN LOCALITĂȚILE cu șantiere părăsite, sau DE PRIN LOCURILE marilor bătălii,

... „COMERȚULUI LEGIONAR" PENTRU FONDUL SĂU ȘI PENTRU VICTORIA MIȘCĂRII LEGIONARE IN ȚARA NOUĂ.

Croitoria Civilă și Militară
I. OLTEANU
TELEFON: 5.89.24

OLIO SASSO

CUMPĂRAȚI EFTIN
GEAMURI, oglinzi, rame, cristale și pictură
IOAN PUCHIU
București, Calea Moșilor, 21 — Telefon 304.86

„Blănăria Vieneză"
ANDREI FARCAȘ
Asortiment bogat cu blănuri fine, mantouri permanent...
ATELIER PROPRIU, MODEL
BUCUREȘTI: B-dul Regele Carol I, No. 18. Piața Academiei
CLUJ: Piața Unirii No. 33

GROMEN & HERBERT
S. A.
Fabrici de stofe fine, postav și pături
SIBIU
Sucursale: BUCUREȘTI, str. Carol No. 11.
CLUJ, Calea Regele Ferdinand No. 13.

Rețineți-vă din timp concediul de Crăciun

In vederea participării la una din cele două splendide excursiuni ce vor fi organizate de secțiunea noastră de „Turism și Voiaj" între 22 Decembrie—6 Ianuarie spre:

a) *Ținuturile favorite italiene.* **Vizitarea orașelor: Veneția - Milano - Genova - Roma - Napoli (insula Capri - Pompei - grota azurie). Florența - Triest. Minunatul defileu pe litoralul Thirenian.** *Anul nou în cadrul pitoresc al Neapolului.*

b) *Cele mai caracteristice orașe germane și Praga.* **Se vizitează: Berlin, (Potsdam - Sans — Souci) Hamburg (eventual Insula Heligoland) Lipsca-Dresda** și *Praga.* **Serbarea Crăciunului la Berlin; Anul nou la Lipsca.**

Ambele excursiuni se vor desfășura pe baza programului bine pus la punct, bogat în vizite, ce va fi anunțat peste câteva zile odată cu indicarea timpilor și condițiunilor de participare.

Informațiuni: *Secția de „Turism și Voiaj" a ziarului nostru.*

Poșta Redacției

D. prof. Gh., Moisei-Năsăud, Treimiței, vă rog, continuarea reportagiilor cu românii americani.

D. Dimitriu. N'a primit poezia ...

In atenția d-lui ministru al comunicațiilor

Să se ia măsuri de urgență pentru reglementarea traficului de călători Beclean-Rodna Veche

NĂSĂUD. — Este o adevărată bătaie de joc de felul cum se face traficul de călători între stațiile Beclean și Rodna veche. Pe această distanță de 70 km. circulă de cele mai multe ori numai două vagoane: unul de cl. II și altul de a III-a și acestea în condițiunile cele mai mizerabile.

Populația acestui ținut, datorită faptului că regiunea este săracă, este nevoită cu poste săptămânal să se aprovizioneze cu cele necesare traiului dela Năsăud, Beclean, Dej, Bistrița și Cluj, distanțe de zeci de chilometri, punându-o astfel într'o situație extrem de dificilă. Din cauza sărăciei și a tuturor nevoilor care îi pune în contact, cei mai mulți scot bilet de clasa III-a, iar vagonul fiind neîncăpător, face ca în fiecare gară să se producă scandaluri și chiar bătăi între călători, iar străinii cari se nimeresc prin partea locului asistă îndeosebi la scene desgustătoare. Unde mai punem că acestei populații se mai adaugă câteva mii de muncitori maramureșeni cari lucrează la construcția liniilor ferate dela Ilva Mare și Salva, cari sunt nevoiți pe drum din cauza aprovizionării cu alimente. Deci, într'un vagon cu 60 de locuri numerotate se înghesuiesc câte 120—140 de oameni, ... cu desagi încărcate cu alimente, unelte de lucru, ... Angajații ceferiști ... pe scări ... și oboseala drumului.

In consecință, șeful gării Beclean a cerut în mai multe rânduri Inspecției a VII-a mișcare Cluj, rezolvarea acestei probleme, dar totul a rămas baltă până în ziua de azi. Vina proprie din o poartă stația Dej care este cea dintâi obligată să pună vagoanele necesare la dispoziție și să ia măsuri de urgență.

O altă porecție este felul cum organele ... din Beclean înțeleg să-și facă datoria. Trenurile cari pleacă înspre Rodna Veche rămân în gara Beclean aproape ... Cele două vagoane de călători sunt trase pe o linie moartă afară din gară.

...

GH. MATEI

Ce urmăresc jidovii din România

„Realizarea Statului Iudeu peste ruina noastră"

Evreii jidovii sunt agenții de exportare și răspândirea comunismului peste tot globul și tot numai ei sunt aceia cari se străduiesc din răsputeri și luptă cu toate mijloacele de care dispun pentru să dispară granițele dintre națiuni, — toate popoarele să nu mai vorbească decât o singură limbă și, în sfârșit, să nu se mai războiască între ele. (Așa spun jidovii).

Iată însă o scrisoare a unui evreu din România adresată către un confrate al său de pietrei din Corabia — și din care se poate vedea gândurile pe care le nutrește iudaismul dela noi: „Realizarea Statului iudeu".

Din scrisoarea aceasta se poate constata sentimentele și spiritul „umanitarist" de care sunt „animați" cei din urmă pietrului dela noi și de pretutindeni.

Iudaismul din România nu are alt scop decât distrugerea Statului nostru, destrămarea națiunii și înstăpânirea lor peste ruina noastră.

Cel Ahasverus caută o casă să se odihnească.

Dacă nu vom lupta să ne scăpăm de ei, atunci peste sângele și oasele strămoșilor noștri se va ridica casa lui Iuda.

Triumfători, vor dănțui macabeii, întocmai ca Salomeea la vederea capului Sf. Ioan Botezătorul adus pe tipsie.

M. C.

D. Gheorghe Brătianu va face mâine importante declarații politice

In cursul zilei de azi, d. Gheorghe Brătianu are importante consfătuiri cu toți șefii de organizații județene.

Iar mâine d-sa va face senzaționale declarații politice în cadrul adunării ce va avea loc la Marna.

După această demonstrație politică, va avea loc un mare banchet la Cercul militar, dat de organizația Capitalei în onoarea d-lui Gheorghe Brătianu.

Manifestațiile sportive de mâine

Football

Unirea Tricolor—C. A. O., teren Unirea, ora 3 p. m.

Rapid—Victoria, teren O. N. E. F., ora 3 p. m.

A. C. S. A.—A. S. C. A. M., teren A. C. S. A., ora 11 a. m.

Viforul Dacia—Gloria, teren Velodrom, ora 11 a. m.

Titanii—Verga, teren Titanii, ora 15.

Av. Sportiv—Socec, teren Belvedere, ora 11.

In țară

Venus—Crișana la Oradea.

Sportul Studențesc—A. C. F. R., la Brașov.

Phoenix—Goldenberg la Brăila.

Chinezul—Amefa la Arad.

Universitatea—Vulturul la Lugoj.

Rugby (onoare)

Sp. Studențesc—St. Română, teren I, ora 15.

P. T. T.—C. F. R., teren III, ora 15.

Viforul Dacia—R. C. 13, teren II, ora 15.

T. C. R.—R. C. B., teren IV, ora 15.

Promoție

C. F. R.—Victoria, teren I, ora 10.30.

Categoria II-a

Viforul Dacia—C. F. R., teren III, ora 9.

Av. Sportiv—Sp. Studențesc, teren II, ora 9.

P. T. T.—T. C. R., teren I, ora 9.

Moartea maiorului în retragere Iuliu Marțian din Năsăud

NĂSĂUD. — In ziua de 26 Oct. a încetat din viață la locuința sa din Năsăud maiorul în retragere Iuliu Marțian, membru onorific al Academiei Române, în vârstă de 70 de ani.

Defunctul a urmat cursurile secundare la școlile din Năsăud, de unde a trecut apoi la școala de cadeți din Sibiu. A servit în armata comună, trecând apoi la cea teritorială (honvezi) de unde a fost trecut la pensie.

In timpul revoluției din 1918 Iuliu Marțian a fost însărcinat cu supravegherea ordinei în părțile năsăudene și toată viața a fost caracterizat ca un mare și destoinic luptător în chestiunile românilor din partea locului.

Preocupările lui de căpătâi care a caracterizat o viață de muncă a fost arheologia, numismatica, ceramica și toate științele înrudite. In acest scop a publicat o serie întreagă de studii prin diferite reviste românești, nemțești și ungurești. Totodată a fost membru în mai multe societăți de știință și cultură românești și străine. La propunerea d-lui prof. univ. I. Simionescu a fost ales în anii din urmă ca membru onorific al Academiei Române.

Sub guvernarea mareșalului Averescu din 1926 a fost ales ca senator de Năsăud.

A luat apoi parte și la viața economică fiind în ultimul timp proprietarul fabricii de bere din Năsăud.

In decursul vieții, Iuliu Marțian a reușit să colecteze o bibliotecă foarte frumoasă și interesantă, din care o mare parte a dăruit-o muzeului năsăudean.

Gh. M.

PÂNĂ LA
18 RATE LUNARE

In urma intervenției Societății de Radiodifuziune, am stabilit prețuri foarte reduse pentru aparatele de radio pentru sezonul 1937/38.

Oricine își poate cumpăra acum un aparat cu renume mondial PHILIPS, ce se poate obține până
IN 18 RATE LUNARE.

SERIA SIMFONICA 1938 cuprinde urmatoarele modele:
PHILETTE
MATADOR II
SERENATA
CANTATA
SIMFONIA
BALADA
BARCAROLA

PHILIPS Radio
Seria Simfonică 1938
ECHIPATE CU RENUMITELE LĂMPI PHILIPS MINIWATT
Depozit permanent pentru vânzare în rate
PHILIPS RADIO SALON
Str. Regală 19, Tel. 4.98.05 Prețuri originale

MOBILE
LA GOGU GEORGESCU
Magazin românesc de mobile
Medaliat cu Meritul Comercial și Industrial
București, Str. Bărăției No. 35 și B-dul Maria No. 1 — Tel. 4.75/14

Cinematografe

CAPITOL: Tinerețea lui Puşkin, jurnal și complectare.

ARO: Invitație la dans cu Fred Astaire, Ginger Rogers.

CARLTON: Café Metropole.

ROXY: Tinerețea lui Pușkin, jurnal și complectare.

TRIANON: Flori din Nisa, jurnal și complectare.

SELECT: Omul care provoacă moartea.

VOX: Borneo, jurnal și complectare.

FEMINA: S'a născut o stea și jurnal.

ARPA: Vasul robilor, jurnal și complectare.

PALAS BULEVARD: Femeea mascată, jurnal și complectare.

ELYSEE (str. Doamnei 13): Flori din Nisa, jurnal și complectare.

FORUM: Sonata Kreutzer, jurnal și compl. colorată.

OMNIA: Sing Sing, comedia Bandu Vasile și compania Tiți Mihăilescu.

CITY (Bul. Carol No. 20): Misiunea brigăzii 41, jurnal și complectare.

DARLY: Taina Oceanului, jurnal și complectare.

FRANKLIN: Vlad Korsacov, Lumina, «dansuri orientale» și Clubul animalelor.

CORSO: Ochii care ucid, jurnal și complectare.

SCALA: Femei de noapte și jurnal Paramount.

AMERICAN: «Oțelul» și jurnal.

SAVOY: Femeea mascată, jurnal și complectare.

MARNA: Frații Karamazoff, complectări și Trupa de revistă Tiți Mihăilescu.

VOLTA BUZEȘTI: S'au cunoscut în luna Mai, jurnal și complectare.

MARCONI: L'am întâlnit la Paris, jurnal și trupa Mauu Nedeianu-Violeta Ionescu.

AIDA (Rahovei 151): Fetița clandestină, jurnal și complectări.

ATENEUL (Tei): Ave Maria, jurnal și comedie.

BARCELONA (str. Măgurele 125): Cavalerul dreptății, jurnal Fox, 2 complectări și trupa de revistă.

COTROCENI (Șos. Cotroceni 9): Miss Theodora.

CARMEN-SYLVA-KISELEFF (Piața Filantropiei): Săraca fată bogată și Aventura din Monte Carlo.

Micky, jurnal Fox și Crevetul fermecat.

Scena și ecranul

In câteva cuvinte

Aseară

la teatrul Comedia a avut loc premiera «Atenție la vopsea» comedie în trei acte de Rene Fauchois, cu V. Maximilian, Aurel Atanasescu, I. Talianu și Nora Piacentini, Silvia Fulda, Elvira Petrescu și Maria Sandu în rolurile principale.

Regia a fost asigurată de d-na Lucia Sturza Bulandra.

Principalele cinematografe din provincie au solicitat Soc. S. C. I. T. A. un concediu nelimitat pentru artistul VASILIU-BIRLIC. Motivul se bazează pe faptul că odată cu reprezentarea filmului românesc „Doamna dela etajul II" cinematografiștii vor ca inepuizabilul comedian să prezinte personal publicului acest produs românesc, realizat în condițiuni tehnice ireproșabile.
Pentru această deplasare, cinematografele au oferit lui VASILIU-BIRLIC un onorariu care variază între 15-20.000 zilnic.

Frații Karamazov

obține un frumos succes ... pe scena teatrului Regina Maria. Buchetul de vagii Bulandra-Beligan-Storin-Vraca — sunt ... seara cât și la matineu.

Azi la Aro

pentru ultima oară, Ginger Rogers și Fred Astaire, apar împreună în filmul «Invitația la dans».

Celebrul cuplu de dans al filmului american cântă și dansează ... mai văzuți și auziți până azi ... «Invitația la dans».

Toți ...

cinematografele Trianon și Elysee prezintă premiera filmului francez ... în regia lui Jacques de Baroncelli și ... Victor Francen și Edwige Feuillère în rolurile principale.

TEATRE

OPERA ROMANA: Nunta lui Figaro.

TEATRUL NAȚIONAL: Durnola.

STUDIO-UL TEATRULUI NAȚIONAL: George și Margareta.

TEATRUL COMEDIA: premiera Atenție la vopsea!

TEATRUL REGINA MARIA: Frații Karamazov.

TEATRUL MODERN: Noaptea de 16.

ALHAMBRA: mat. Margareta de Navarra; mat., ora 6 seara, Expoziția Alhambra.

TEATRUL VESEL: «Fustele dela minister».

TEATRUL
ALHAMBRA EXCELSIOR
Tel.: 4.12.86 și 4.80.37
IN FIECARE SEARA și Joi Sâmbătă și Duminecă matineu
EXPOZIȚIA ALHAMBRA
Revistă în 2 acte și 52 pavilioane

Teatrul VESEL
DIRECTOR SICA ALEXANDRESCU
IN FIECARE SEARA LA ORA 9
INEPUIZABILUL SUCCES
FUSTELE DELA MINISTER
cu GR. VASILIU-BIRLIC
Joi, Sâmbătă și Duminecă matineuri populare la ora 3

TEATRUL REGINA MARIA
Asoc. BULANDRA-MAXIMILIAN-STORIN
Telefon 3.80.45
In fiecare seară la ora 9½ precis
Frații Karamazov
Azi matineu la ora 3
NUNTA DE ARGINT
cu d-na Sturdza-Bulandra
Duminecă matineu la ora 3
Frații Karamazov

TEATRUL COMEDIA
Director Sica Alexandrescu
Telefon 4.71.71
In fiecare seară la ora 9
ATENȚIE LA VOPSEA!
Azi matineu la ora 3½
CARAGIALE
La ora 6: OM DE INCREDERE
La ora 3 jum. CARAGIALE
La ora 6: OM DE INCREDERE

VIZITAȚI RESTAURANTUL
„Tinerimea Română"
Schitu Măgureanu No. 4
localul complect renovat și bine aerisit, servește abonament la dejun și seara, trei feluri după listă, pâine la discreție cu 22 Lei
Seara grătar neîntrecut, pescărie, bufet rece, prețuri modeste
MUZICA DE JAZ, DANS, DISEUR. DESCHIS ȘI DUPA TEATRU
Domnii ziariști creștini beneficiază de 10% reducere

Incălțăminte trainică
pentru sezonul de toamnă
Modele noi lucrate în ateliere proprii
Vinde cu prețuri excepționale
Magazinul V. VASILESCU
București, Str. Carol No. 46
P. S. Magazinul V. Vasilescu, prin modul cum servește clientela nu are rival atât în capitală cât și în provincie

Magazinul
C. N. DUMITRESCU
București, Str. Lipscani No. 68. Telefon 310-11
Anunță Onor. Clientela
că
pentru sezonul de toamnă este bine asortat cu stofe pentru mantouri și rochii
Ultimele noutăți

BLANURI FINE
CU PREȚURI CONVENABILE
VA PUTEȚI PROCURA
La Costică Mihăilescu
Strada Cotiți 44 Bis fostă Sfinților

Vestminte, obiecte bisericești, bijuterii „Unirea"
Constantin P. Mateescu, Str. Carol, 9

MARELE MAGAZIN
La
„Balon-ul albastru"
Iordan A. Ionescu, S-sor
Strada Carol, 62
Vinde eftin articole
Pentru: Școli
Nunți
Botezuri
Manufactură
Confecțiuni
Incălțăminte

„Fotocopie"
MARTIN BILINSKY
MAGAZIN CREȘTIN
Developează, mărește, reproduce. Aparate și articole pentru Fotografi amatori
CALEA VICTORIEI No. 39
(Colț cu Pasajul Majestic)
Telefon No. 434/15

Caut bun vânzător de galanterie bărbătească român, prefer legionar. Adresați Magazinul NIKY Calea Victoriei 114.

Cumpărați eftin
La Magazinul „Tănăsescu"
str. Câmpineanu No. 1
(Teatru Național)
Asortat cu Articole de voiaj, Vânătoare și orice articol de Pielărie, lucrate în atelier propriu Foarfeci, cuțite, brice, aparate și lame de ras. Articole de toaletă și parfumerie. Tocilărie pentru ascuțit obiecte tăioase
Armurărie și muniții
Articole pentru câini.

Tinerimea Română
se îmbracă elegant și eftin
la Croitoria
Apostol Theodorescu
STRADA LIPSCANI 57 (ETAJ)

VIZITAȚI Ceasornicăria Românească
ANTON PETRAȘINCU
B-dul Elisabeta 41 (vis-a-vis de Liceul Lazăr)

Aveți încredere în produsele românești
Pasta pentru dinți
Simbol
este un produs de fabricațiune curat românească. Preparată în mod absolut științific, întrunește toate condițiunile pe cari știința și higiena le poate cere unei paste pentru dinți.
Cereți la toate farmaciile, drogueriile și parfumeriile românești
Pasta pentru dinți SIMBOL
Ambalajul de culoare verde
Pentru comenzi: Laboratorul «Simbol» Bul. Elisabeta 49 etaj III.

Activitatea partidului „Totul pentru Țară" în județul Teleorman

Duminecă 24 Octombrie a. c. a avut loc în orașul Roșiori de Vede o ședință cu toți legionarii deținători de funcții județene, începând cu șefii de cuib. Ședința s'a ținut în curtea legionarului Tudor Dumitru.

La ora 8.15 toți legionarii prezenți, încolonați în linie pe două rânduri, așezați pe plăși, sub comanda ajutorului șef de județ legionarul Gh. Nicolicescu așteaptă sosirea șefului județului profesorul Traian Zaharia.

La ora 8.30 sosirea: inspectorul județului inginer Eugen Ionică șeful județului prof. T. Zaharia și legionarul Dan Chiriceanu.

Se dă raportul.

Șeful județului, deschide ședința spunând cu glas rar de rugăciune, după care toți ceilalți repetă:

Să ne rugăm lui Dumnezeu.

Să ne ridicăm cu gândul la sufletele martirilor Moța, Marin,

și ale tuturor camarazilor noștri căzuți pentru Legiune sau morți în credința legionară.

Să credem în Invierea României Legionare și în sfărâmarea zidului de ură și de mișelie care o împresoară. Jur că nu voi trăda niciodată Legiunea.

Se face apelul morților legionari și se răspunde «prezent» de întreg frontul.

Profesorul Traian Zaharia în cadrul ședinței, vorbește despre însemnătatea comerțului legionar și referindu-se la ordinul Căpitanului dă indicațiuni asupra strângerii fierului vechiu și a pregătirii campaniei electorale.

Mandatul la comanda județului al profesorului Traian Zaharia încetând, d-sa predă comanda noului șef al județului dr. Dan Chiriceanu, care în câteva cuvinte spune cum la în primire această funcție din ordinul Căpitanului, asigurând că va duce la bun sfârșit ceeace i s'a încredințat.

D. inginer Eugen Ionică inspectorul județului își arată mulțumirea că în timp de doi ani de când s'a pus bazele partidului «Totul pentru Țară» ideia aceasta a prins rădăcini adânci în acest județ.

Ședința se închide cu cântecul «Legionarilor Căzuți».

S'a ținut o consfătuire intimă cu șefii de plasă, după care toți s'au împrăștiat în perfectă ordine spre cuiburile lor.

In Franța uzinele se închid din cauza grevelor

BERLIN, 30 (Rador-press). — Agenția Ștefani transmite din Paris:

In urma unei greve prelungite marile uzine din Clermond Ferrand și sucursalele lor din alte șase orașe, au fost silite să închidă porțile. Numai la Clermond Ferrand 2000 lucrători au rămas astfel fără lucru.

Lucrătorii maritimi din Nantes, imitând exemplul celor din Bordeaux, au proclamat greva.

Ședința consiliului superior al cooperației

In localul Casei Centrale a cooperației s'a întrunit consiliul superior, sub președinția d-lui M. Negură, ministrul cooperației. Au luat parte d-nii: Gr. L. Trancu-Iași, fost ministru, Ștefan Ioan, pres. Casei centrale a cooperației, dr. Aurel Morariu, pres. Centralei de îndrumare, pr. C. Droc, pres. Centralei de valorificare, deputat V. Ciolan, pres. Centralei de consum, Nerva Traian Cosma deputat, pr. I. Arbore, N. Jecheanu, V. Gh. Barcă, Gh. Dumitrescu-Bumbești, I. Mărăcinescu, G. I. Adam, pr. M. Preoțescu, Darvin Voiculescu, T. Dumitrescu-Firicel, I. Mihalcea, pr. Gh. Florea, C. Cazan, Gr. Plămădeală, I. Voiculescu dr. I. M. Banu, Șerban Geblescu ș. a.

D. *Ștefan C. Ioan* deschizând ședința a făcut o expunere asupra evenimentelor mai de seamă din mișcarea cooperatistă dela ultima ședință a consiliului superior, arătând contribuția adusă de delegații români la congresele internaționale, atât la Haga cât și la Paris. D-sa arată în mod simplu acțiunea desfășurată mai ales la Paris și apoi la Londra, la sediul Alianței internaționale cooperatiste, unde d-sa, împreună cu d. prof. Cezar Partheniu, și ceilalți delegați români a izbutit să înlăture atmosfera defavorabilă în care fusese înfățișată cooperația românească de către anumite persoane interesate.

D. *T. Axente*, secretarul g-ral al Casei centrale a cooperației a prezentat referatul asupra activității desfășurată de această instituție în intervalul de timp dela 9 Iunie—27 Oct. 1937. Referatul insistă în deosebi asupra propagandei, învățământului cooperatist, relațiunilor cu străinătatea, precum și asupra activității technice de organizare și coordonare.

D. *Ștefan Ioan* prezintă regulamentul întocmit de comitetul de direcție al Casei centrale cu privire la funcționarea Academiei cooperatiste, în conformitate cu prevederile legii cooperației. D-sa face o expunere asupra economiei acestui regulament, arătând condițiunile în care funcționează academia. Ea are doi ani, în cursul cărcia se face teorie, iar în timpul verii practica.

D. *Trancu-Iași*, fost ministru, subliniază necesitatea de a se da o atenție specială pregătirii practice.

Mai vorbesc d-nii *Dorvin Voiculescu*, păr. *M. Preoțescu* și *I. Arbore*.

In chestiunea acțiunii cooperatiste pentru ieftenirea lemnelor necesare populației, păr. *Gh. Florea* arată că nu s'a putut face prea mult din cauza dificultăților întâmpinate din partea Capsuiei.

S'a discutat apoi în mod amplu asupra acțiunii de propagandă și mijloacelor celor mai potrivite de realizare. D-nii *Ștefan Ioan* și dr. *Aurel Morariu* au arătat ce s'a înfăptuit în această direcțiune. D. *Nerva Traian Cosma* a subliniat importanța revistelor „Viața cooperatistă" și „Indrumătorul Cooperației". D-sa a arătat că e necesară și o revistă populară pentru săteni. Totodată propune să se stărue pentru crearea unei catedre de cooperație la seminarii și școli normale, precum și pentru crearea de posturi de conferențiari ambulanți.

Trecându-se la problema asanării federalelor, d. *M. Negură*, ministrul cooperației, înfățișează întregul complex al operațiunii de asanare a cooperației, arătând condițiunile în care s'a efectuat asanarea unităților de gradul I și felul în care urmează să fie continuată și desăvârșită asanarea prin redresarea și a federalelor. Fortificându-se aceste unități, ele își vor putea împlini rolul lor de cetăți puternice cooperatiste, care să restabilească deplina încredere a maselor muncitoare în acțiunea cooperatistă, desfășurată tot mai intens. Ele au totodată un rol covârșitor de îndrumare a mișcării din regiunile respective. Sprijinind federalele, ajutăm prin ele unitățile de gradul I, răspândite în lumea satelor și orașelor.

Adunarea generală a meseriașilor

Comitetul Central al Uniunei micilor comercianți, industriași, meseriași și salariați industriași, a lansat un apel către membrii săi prin care-i convoacă la o adunare generală extraordinară, pentru Duminică 31 Octombrie a. c., orele 9 jumătate dimineața, la sediul Uniunei din str. Dr. Felix no. 80. Se va desbate următoarea ordine de zi: Urgentarea finanțării meseriașilor prin Creditul Meșteșugăresc, care este legal înființat; revizuirea impozitelor fiscale și comunale și impunerea după puterea de plată; rostul și rolul «Federației Muncii Naționale»; desființarea clandestinismului și trimiterea peste graniță a străinilor cu pașapoarte; modul cum se face inspecția muncii; desființarea trusturilor, scumpetea materialelor și greutățile prin care trece mica industrie; Casa Centrală și cotele de asigurare; luarea din sarcina patronilor a plății primelor 7 zile de boală; împroprietărirea micilor industriași și meseriași pe sextoare.

DELA C. F. R.

PRELUNGIREA ABONAMENTELOR MINISTERULUI CULTELOR

Direcția comercialului a decis ca abonamentele de serviciu de culoare albastră, emise pentru ministerul cultelor și artelor, se prelungesc fără nici o viză până la data de 31 Octombrie 1937 inclusiv.

TRAFICUL DE MARFURI IN GERMANIA

Potrivit unei înștiințări a căilor ferate cehoslovace, direcției generale C. F. R., pentru intervalul dela 1 Noembrie la 31 Decembrie 1937, nu se mai pot expedia pomi de Crăciun pentru stațiile Dresda—Altstadt, Dresda—Friedrichstadt și Dresda—Grossmarkthalle, deoarece căile ferate germane a oprit primirea unor asemenea transporturi.

ASIGURAREA ESTE BENEVOLA

Printr'un ordin circular s'a pus din nou în vedere casierilor CFR ca să se conformeze întocmai ordinului relativ la asigurarea călătorilor contra accidentelor prin Compania Europeană de asigurări.

Fiecare călător sau predător trebue întrebat dacă dorește să se asigure, în caz afirmativ i se va da explicațiunile necesare asupra condițiunilor și taxelor ce are de plătit.

In viitor vor fi aspru sancționați toți casierii ce nu se vor conforma întocmai precum și acei ce vor constrânge sau vor asigura din oficiu.

Șefii de stațiuni și organele de control sunt obligate a supraveghea și raporta executarea acestui ordin.

*

Certificatele, model vechiu, emise de Liga Națională Contra Tuberculozei, înainte de 16 Sept. 1937, să fie valabile la înapoiere, în limita valabilității lor, care este de un an dela data emiterii.

*

Cu începere dela 29 Oct. a. c. bidoanele goale, în greutate de 5—50 kgr., ce au servit la transportul laptelui bătut, frișcă sau smântână, să beneficieze la înapoiere de acelaș regim de taxare ca și bidoanele goale ce au servit la transportul laptelui proaspăt.

*

In ziua de 28 Oct. a. c., la Primăria Sectorului I Galben, s'a oficiat căsătoria civilă a d-rei Sanda Maria Petrescu, fiica d-nei și d-lui Stelian Petrescu inginer, cu d. Radu Anastasiu, fiul d-nei și d-lui doctor inspector general sanitar Ștefan Anastasiu.

DACA FIECARE ar aduna câte 10 kg. fier și metale vechi, s'ar strânge milioane de kilograme.

Deci MILIOANE de lei pentru «Fondul Comerțului Legionar».

Informațiuni

La 1 Noembrie a. c. Micaela Eleutheriade își va deschide expoziția sa de pictură în sala Dalles.

Partidul Național Creștin culoarea de Verde, ține Duminică 31 Octombrie ora 10 dimineața, în sala „Marica" Calea Griviței Nr. 334, o mare întrunire de cartier.

Ministerul de lucrări publice și comunicații angajează desenatori cu studii de specialitate. Candidații își vor prezenta actele direcțiunii technice la cabinetul d-lui director.

Mâine Duminică 31 cor. vor vorbi la Frăția Misionară Patriarhul Miron, Protos. dr. Antonie Iharghel, profesor, Pr. Spiridon Andreiescu, diacon D. Bodale și d. Toma Culcea.

Ședința se începe la ora 3 jum. p. m. în Pavilionul Regal din Parcul Carol (Expoziție).

Se caută
CAMERA FRUMOS MOBILATA CU CALORIFER
pentru 2 persoane serioase
Acces bae — eventual telefon. De preferat cartierul Rosetti
Adresați administrație ziar
Telefon 4.85.82

Duminecă 31 Oct. (Ziua economiei) d. prof. Mihail Manoilescu va deschide ciclul de conferințe organizat de:

Asociația Funcționarilor Casei Naționale de Economii și Cecuri Poștale, vorbind despre:

„Rolul agonisirii într'o economie națională"

Conferința va avea loc la ora 6 p. m., în sala de festivități a palatului C. E. C.-ului, din calea Victoriei No. 9, fiind urmată de un festival artistic.

Lăncerii din partidul național-creștin, sect. I Galben, organizează pentru azi Sâmbătă 30 Oct. a. c. la ora 9 seara, o serată dansantă, în saloanele sediului sect. I Galben din str. Romană Nr. 156 (colț str. V. Lascăr-Făgădău).

Membrii și simpatizanții național-creștini sunt rugați a lua parte la această serată camaraderească.

Pentru Teleormăneni

Teleormănenii stabiliți în București (muncitori intelectuali, studenți), cari se interesează de Mișcarea Legionară și doresc să o sprijine, sunt invitați să ia parte la o ședință camaraderească, Miercuri 10 Noembrie, ora 7 seara în str. Gutenberg 1, la sediul Legiunii.

Incurajați
industria
și
comerțul
românesc

Articole pentru MENAJ
Ionescu
Porcelanuri, sticlărie, tacâmuri, obiecte pentru cadouri, ceară specială pentru parchete.
Strada Academiei, 23

Incurajați industria
și
comerțul românesc

LEGIONARI și ROMÂNI
singurul atelier fotografic Românesc și magazin cu aparate și filme toate mărcile și mărimile, este
FOTO CARPAȚI
Str. Edgard Quinet No 5
EXECUTĂM ORI CE LUCRARE IN FOTOGRAFIE
LEGIONARII ȘI STUDENTII AU REDUCERE
TITUS PILESCU

Incălțăminte Bărbătească
Durabilă și Eftină
Lucrată în atelier propriu cu material de prima calitate
CUMPARAȚI DELA MAGAZINUL
I. ANDREI
Str. Smârdan No. 11, Etaj I. Lângă B-ca Românească (gang)

Singurul magazin Românesc de Lingerie Bărbătească
Cămăși, cravate, pijamale. Tăetura impecabilă.
Lingerie pentru ofițeri.
„Niky"
DUMITRU BORCEA, — Calea Victoriei 114.

Incurajați Comerțul Românesc
Cumpărând dela
Consumul legionar Obor
ȘOS. COLENTINA No. 8. TELEFON: 2.13.34
Coloniale, Delicatese, Vinuri naturale, Mezeluri, Brânzeturi, Fructe, Conserve Bragadiru etc.

TECHNICA GENERALA
Inginer GH. CREȚU
BUCUREȘTI 1. — STRADA REGALA No. 16—18
TELEFON 3.25-04
INTREPRINDERI MECANICE, ELECTRICE SANITARE ȘI DE INCALZIRI CENTRALE RADIO, DEPOZIT DE MAȘINI ȘI MATERIALE ELECTRICE.
CU PREȚURI CONVENABILE

Doriți să mâncați bine și eftin la Oradia?
VIZITAȚI
RESTAURANTUL SINAIA
(Lângă Teatru, propr. Nicodim)
Bucătărie românească. — Lucrează Ioan Cărare, fost șef bucătar la Restaurantul Oltenia, Mamaia - Constanța
Seara grătar special
Vinuri alese din podgoriile Const. Bănceanu Panciu-Odobești
Muzica națională
Se fac abonamente Meniu fix 25 Lei

INCALȚAMINTE de copii și bărbătească, Troteuri pentru Doamne
Găsiți la Magazinele
Turnul de Aur
Arghir Constantinescu
&
Jean și P. Dumitrescu
Centrala: LIPSCANI, 56
Sucursala: SMARDAN, 21
Prețuri moderate și fixe Telefon 3-55.36

LINGERIE BARBATEASCA
Cămăși, pijamale, halate etc. — CONFECȚIONEAZA ATELIERUL,
IONEL MUȘAT
Calea Moșilor No. 65 A. (Lângă Bulevardul Domniței)
PREȚURI CONVENABILE

In cazuri de **balonări de stomac și intestine,** la tulburări renale, biliare, boli de ficat, scaun anevoios spasmodic, la hiperacidiate, arsuri de stomac și stări nervoase, medicii indică ca cel mai bun mijloc de vindecare, preparatul american „GASTRO D." cu renume mondial.
„GASTRO D." Se află de vânzare la FARMACII și DROGHERII

ULTIMA ORĂ

O frumoasă înrolare în mişcarea legionară

D. Corneliu Z. Codreanu a primit următoarea emoţionantă scrisoare, adânc grăitoare prin fiecare rând al ei:

Iubite şi stimate Căpitan!

A fost un timp, când am refuzat a te primi voluntar, sub ordinele mele, în războiul pentru întregirea neamului.

Avântul patriotic, de care încă de copil ai fost însufleţit, temperamentul impulsiv, de care erai dominat, îmi angajau prea mult conştiinţa, deaceea am spus bravului meu căpitan Zelea Codreanu, tatăl d tale din Regim. Racova 25:

«Temperamentul lui Corneliu, îl va împinge, să se sacrifice, fără vre-un folos, chiar în primele lupte. Trebue să rezervăm pe Corneliu al nostru, astfel după cum te numeau cu drag soldaţii din regiment, pentru alte timpuri, când va fi de mai mare folos ţării».

Nu m'am înşelat. Dumnezeu, după ce te-a supus la toate încercările martirice, te-a hărăzit Neamului românesc pentru salvarea lui, ridicându-te împotriva vrăjmaşului, care luptă cu arme ascunse şi cu arginţii lui Iuda, care orbesc şi întunecă conştiinţa multor români de sânge.

Te privesc cu admiraţiune cum: drept, integru, demn şi hotărît, mergi pe drumul luminat al conştiinţei creştine româneşti, urmat de tineri, bătrâni, femei, fete şi chiar adolescenţi, toţi cei care au simţire şi cuget curat româneşti, cărora Dumnezeu le aprinde în suflet dragostea de neam şi ţară.

Astăzi, după 21 de ani, subsemnatul, fost comandant al Regimentului 7 Racova nr. 25, îţi solicită onoarea, de-a fi primit ca soldat în legiunile TALE, jurându-ţi că voi fi însufleţit, de acelaş sentiment de disciplină şi sacrificiu, ca şi în luptele din Transilvania. Oituz, Caşin etc., pentru întregirea neamului.

Colonel V. PIPERESCU

N. R. — Se ştie că — din primele zile ale Războiului — tânărul Corneliu Codreanu. elev în clasa 5-a a liceului militar dela Mânăstirea Dealului, s'a prezentat la Reg. 25 Inf., pe front, luând parte la înaintarea şi retragerea trupelor — în Ardeal — alături de tatăl său care comanda compania 6-a. Toate încercările tânărului de-a fi admis ca voluntar au eşuat. Reamintim cu această ocazie că d. colonel Piperescu, comandantul Reg. 25 Infanterie, este modestul erou care a condus luptele dela Oituz dela 3 Oct. 1916—22 Februarie 1917, în calitate de comandant al acestui regiment (cel dintâi regiment decorat cu «Mih. Viteazu») deasemeni în calitate de comandant al Brigăzii 16 Inf. şi al sectoarelor Leşunt—Oituz, Cernica—Slănic şi Valea Caşinului.

In calitatea sa de comandant al Reg. 25 Inf. a avut 14 întâlniri cu duşmanul, în care timp niciodată n'a fost învins.

D. Corneliu Z. Codreanu va face primirea noului înscris în *«Senatul Legiunii»*, cea mai înaltă treaptă onorifică în ierarhia legionară.

A 14-a aniversare a republicei turcesit

ANKARA 29 (Rador). — La ora 11 şi 40, preşedintele Ataturk a primit la Adunarea Naţională felicitările guvernului şi ale corpului diplomatic.

Erau de faţă preşedintele consiliului de miniştri al Turciei, membrii guvernului, casa militară a preşedintelui republicii şi şefii armatei.

Generalul Sichitiu, şeful marelui stat major al armatei, a prezentat preşedintelui republicii urări în numele armatei române.

O MARE PARADA MILITARA

D. Gheorghe Tătărescu a fost condus apoi de d. Gelal Bayar, preşedintele consiliului, în automobilul său, la locul unde s'a desfăşurat parada.

Parada a început printr'o impresionantă demonstraţie aviatică; 150 de avioane în fruntea cărora se afla aviatoarea militară Sabiha Gokcen, au sburat în formaţie deasupra terenului în timp ce elevii şi elevele şcolii de aviaţie executau o aruncare în massă cu paraşutele.

Urmau 1600 de cercetaşi şi cercetaşe, apoi o divizie cuprinzând reprezentanţi din toate unităţile armatei şi formaţii motorizate.

La sosire, ca şi la plecare, publicul a ovaţionat pe preşedintele Ataturk şi pe oaspeţii străini.

La conferinţa dela Bruxelles nu participă Germania

BERLIN 30 (Rador). — Răspunsul german, care a fost transmis azi la invitaţia guvernului belgian de a participa la conferinţa celor nouă puteri, are următorul text:

«Guvernul german are onoarea de a confirma legaţiei Belgiei primirea notei verbale dela 26 curent, prin care fusese invitat să ia parte la conferinţa puterilor semnatare ale tratatului celor nouă puteri, conferinţă ce urmează să se întrunească la Bruxelles la 3 Noembrie.

Guvernul german apreciază pe deplin străduinţele exprimate prin nota verbală, de a se pune capăt cât mai repede cu putinţă, printr'o înţelegere amicală, conflictului din Extremul Orient.

Pe de altă parte, el deduce, din această invitaţie, că tratativele dela Bruxelles vor avea loc pe baza art. 7 al tratatului celor nouă puteri şi vor privi deci aplicarea acestui tratat.

Dat fiind însă că Germania nu a semnat acest tratat, guvernul german crede că nu poate lua parte la desbaterile privitoare la aplicarea acestui tratat.

Guvernul german ţine să arate totuşi că va fi gata în orice moment să ia parte la o iniţiativă de mediaţie paşnică a conflictului, îndată ce condiţiile indispensabile unei reglementări de acest fel vor fi fost create.

*

ROMA, 30. (Rador). — Contele Ciano va reprezenta în persoană Italia la conferinţa celor nouă puteri.

Cu acest prilej, ministrul afacerilor străine al Italiei se va întâlni cu d. Eden, care va reprezenta Marea Britanie.

Impotriva abuzurilor electorale

D. ing. Gh. Clime, preşedintele partidului „Totul pentru Ţară" a înaintat Comisiei Centrale Electorale, următoarea cerere:

Domnule Preşedinte,

Subsemnatul, ing. Gheorghe Clime, în calitate de preşedinte al partidului „Totul pentru Ţară", cu onoare vă aduc la cunoştinţă cele ce urmează, cu rugămintea de a se găsi o soluţie potrivită pentru garantarea drepturilor cetăţeneşti grav periclitate:

1. — In foarte numeroase comune din ţară, se pretinde cetăţenilor, pentru înscrierea în listele electorale, cum şi pentru eliberarea cărţilor de alegător, să justifice plata la zi a impozitelor. Or, atât legea electorală, cât şi legea administrativă nu condiţionează exerciţiul dreptului electoral de plata impozitului. Este un abuz, care trebuie curmat.

Vă rog ca printr'o măsură circulară a Comisiei Centrale să se restabilească regimul legal.

2. — O seamă de cetăţeni nu pot fi înscrişi în listele electorale pentru că în curs de un an şi-au schimbat domiciliul fie în raza mai multor circumscripţii de poliţie, fie dintr'un judeţ în altul. In această situaţie, li se refuză certificatul electoral de domiciliu sub pretextul că nu au vechimea de un an la un acelaş domiciliu. Astfel aceşti cetăţeni rămân neînscrişi în liste.

Normal ar fi ca circumscripţia ultimului domiciliu să elibereze acest certificat, pe baza certificatelor de la domiciliul anterior, eliberate de circumscripţiile respective.

Vă rog, ca pe calea ce o veţi crede potrivită, să faceţi cunoscut organelor competente să ia măsuri conform legii.

Am crezut necesară această intervenţie, pentru a salva un principiu şi o lege, la respectarea cărora dvs. sunteţi chemaţi a veghea.

Cu stimă,

Convocarea Reichstagului

BERLIN, 30. (Rador). — Agenţia Havas înregistrează svonul că dr. Schacht ar urma să părăsească preşedinţia Băncii Reichului.

Este imposibil deocamdată să se obţină cea mai mică confirmare a acestui svon.

Mai circulă deasemenea svonul că

D HITLER

Reichstagul ar urma să fie convocat în curând, pentru a aproba o serie de importante măsuri economice.

Se vorbeşte chiar de un impozit asupra capitalului, analog în multe privinţe cu acela realizat de d. Mussolini în Italia.

Toate aceste informaţii sunt absolut incontrolabile.

Comitetul de neintervenţie a aprobat propunerile italiene

Rusia n'a participat la discuţii

BERLIN, 30 (Radiopress). — Agenţia Ştefani anunţă din Londra:

Având în vedere că comitetul de neintervenţie din Londra se întruneşte Vineri după amiază, redactorul diplomatic al ziarului «Times» arată în ediţia de Vineri dimineaţa cum vor putea să se dezbată negocierile ulterioare în sânul acestui comitet, şi insist mai ales, asupra punctului de vedere dacă comitetul va continua să acţioneze cu sau fără colaborarea Rusiei Sovietice. Poate, că ambasadorul Sovietic Maisky a primit dela Moscova noui directive. In acest caz dacă comitetul ar fi fost pus în cunoştinţă că ambasadorul sovietic refuză să facă concesiunile dorite, atunci desigur comitetul ar fi fost în stare să ventileze chestiunea dacă n'ar trebui să acţioneze fără colaborarea sovietică. Germania şi Italia ne mai menţionând principiul de unanimitate, Franţa şi Anglia ar fi dispuse să treacă de partea celorlalte puteri.

HOTARARILE DE ERI

LONDRA, 30 (Radiopress). — Agenţia Stefani transmite:

Reuniunea subcomitetului de neintervenţie a început la orele 16 şi s'a terminat la orele 20 şi 30. Lordul Plymouth a prezidat şedinţa.

Toate puterile au aprobat proectul rezoluţiei, care cuprinde propunerile italiene, — în afară de Rusia Sovietică, — care s'a abţinut dela vot.

Apoi a urmat o discuţie foarte animată cu privire la situaţia grea ce s'a creiat în urma atitudinei negative din partea Rusiei Sovietice.

Nicio deciziune n'a fost luată. Şedinţa a fost ridicată până Marţi.

*

LONDRA 30 (Rador). — Reuniunea de azi a subcomitetului de neintervenţie s'a izbit de un nou impas.

Reprezentantul Sovietelor, d-l Maisky a declarat că guvernul sovietic nu mai poate să-şi asume mult timp responsabilitatea politicii de neintervenţie, pe care o consideră ca injustă, zadarnică şi de natură să încurajeze pe agresori. Guvernul sovietic nu poate deci accepta integral planul englez din 14 Iulie, nici propunerile franceze formulate mai apoi.

DISCURSUL D-LUI VON RIBBENTROP

«Noua formulă tactică a Sovietelor indicând că guvernul... dispus să examineze chestiunea drepturilor de beligeranţă după retragerea grosului voluntarilor din Spania înseamnă pentru

CONTELE GRANDI

refuz categoric în privinţa acestui punct din planul britanic. Refuzând să mai contribuie băneşte la planul de control, Sovietele dovedesc că vor să facă controlul imposibil.

Reprezentantul Germaniei adaugă: «Nu văd cum s'ar putea merge înainte dacă Sovietele nu-şi schimbă atitudinea. Imi este imposibil să consimt la o acţiune oarecare bazată pe o rezoluţie neaprobată de unanimitatea membrilor comitetului. In consecinţă, sugerez d-lui preşedinte să elaboreze un plan definitiv şi-l rog să se străduiască să obţină şi adeziunea Sovietelor».

Timpul rău împiedică operaţiunile pe frontul spaniol

Aviaţia naţionalistă bombardează

ROMA, 30 (Radiopress). — Agenţia Stefani transmite din Salamanca:

Iată buletinul Marelui Cartier General cuprinzând ştirile primite până eri, la orele 20:

Armata de Nord: In regiunea Asturiilor, recunoaşterile s'au continuat în toată zona eliberată, strângându-se o bogată recoltă de arme şi muniţiuni de tot felul, care sunt îndreptate spre un centru înfiinţat special pentru clasarea lor.

Armata din Centru: Pe frontul Madrid uşor duel de artilerie. Inamicul a încercat un atac la nord de Spitalul clinic, dar a fost respins.

Pe frontul Avilla nimic nou.

Armata de Sud: împuşcături. Opt miliţieni roşii au trecut în rândurile noastre, cu arme şi muniţiuni.

Activitatea aviaţiei: In cursul zilei de eri, aviaţia noastră a bombardat din nou gara portului Bon.

Timp rău pretutindeni

SAN SEBASTIAN, 29 (Rador). — In diferite puncte ale Spaniei naţionaliste bântue timpul rău. Toate râurile au crescut revărsându-se pe alocurea şi provocând pagube importante.

Operaţiunile militare au un ritm încetinit. Unele poziţii sunt inundate, iar şoselele desfundate din spatele liniilor îngreuiază mult aprovizionarea şi mişcările trupelor.

Naţionalişti arestaţi în Franţa

NAŢIONALIŞTI ARESTAŢI IN FRANŢA

PARIS, 29 (Rador). — Poliţia de siguranţă din Rochefort a arestat aseară 6 spanioli veniţi din Spania naţionalistă cu paşapoarte în regulă, cari au încercat să corupă pe paznicii celor 40 de vase de pescuit basce refugiate în port în timpul capitulării oraşului Bilbao.

Spaniolii arestaţi duceau tratative cu paznicii vaselor de mai sus spre a-i convinge să se asocieze cu ei pentru a duce câteva din aceste vase în Spania naţionalistă.

COMUNIŞTI CEHOSLOVACI IN SPANIA

ROMA, 29 (Radiopress. — Agenţia Ştefani transmite din Praga:

Poliţia din Chabrovici, în apropiere de Teplice a făcut o percheziţiune la localul secretariatului partidului comunist, unde a găsit un important material şi documente din care rezultă că secţiunea aceasta se ocupa cu recrutarea voluntarilor pentru Spania Roşie. Doi membri comunişti dela secretariat au fost arestaţi.

*

NANKING 30 (Rador). — Nimic nu confirmă faptul că Japonia ar fi dispusă să vorbească de pace, — a declarat reprezentantul autorizat al ministerului de Externe al Japoniei, într'un interview acordat corespondentului Agenţiei Reuter.

«Este evident că dela începutul conflictului chino-japonez Japonia se gândise să propună un armistiţiu imediat ce forţele japoneze ar fi ocupat nordul Chinei şi regiunea din jurul oraşului Shanghai, pentru a consolida situaţia câştigată, însă punctul de vedere chinez era bine precizat de către mareşalul Ciang Kai She în sensul că ostilităţile nu sunt o chestiune locală, ci o chestiune care interesează China întreagă şi că atât timp cât forţele japoneze ocupă o singură palmă de pământ din teritoriul chinez, China va continua să reziste».

Nici un atentat împotriva cancelarului Austriei

VIENA 30 (Rador). — O notă oficială desminte ştirile asupra pretinsului atentat ce s'ar fi pregătit contra lui Schuschnigg cancelarul Austriei. Se precizează că poliţia n'a făcut nici o arestare.

Desminţirea este în legătură cu incidentul dela 20 Octombrie, căruia desigur i s'a atribuit o importanţă exagerată.

Proprietarul debitului a anunţat poliţia, care a început imediat cercetări, fără însă să reuşească să aresteze pe cei doi indivizi.

Tulburările din Marocul francez

Numeroşi arabi naţionalişti arestaţi

RABAT, 30 (Rador). — Incercarea de manifestaţie pusă la cale de musulmani la Rabat, după slujba de după amiază dela moscheea principală a oraşului, n'a reuşit, din cauza serviciului de ordine organizat de autorităţi.

Poliţia a operat 20 de arestări, din cauza refuzului de a circula. Printre cei arestaţi sunt doi agitatori musulmani.

Patrule poliţieneşti au ocupat din nou cartierul Medina, în care se află casa de întrunire şi de sfat a partidului naţional musulman.

Eri după amiază, după slujbă, 700 de musulmani naţionalişti au rămas în moscheea Karaulin, încercând să manifesteze. Trupele indigene au expulzat din biserică pe manifestanţi, făcându-se şi mai multe arestări. Au fost menţinute arestările a 300 de persoane.

Paşa Fez a dispus arestarea şefului naţionalist Hassan Uazani. Ordinul de arestare a fost imediat executat.

Cartierul Medina continuă să fie ocupat milităreşte.

O ultimă manevră a Sovietelor la comitetul de neintervenţie

PARIS 30. (Rador). — *Agenţia Havas transmite:*

Ziarele pariziene de azi dimineaţă comentează pe larg lucrările de eri ale comitetului de neintervenţie şi în special declaraţiile făcute de d-nii von Ribbentrop, reprezentantul Germaniei şi Maisky, reprezentantul Sovietelor.

„Echo de Paris" scrie: D. von Ribbentrop a declarat că acordarea dreptului de beligeranţă şi restabilirea controlului sunt condiţiuni esenţiale şi preliminare ale retragerii voluntarilor străini din Spania. Oare d. von Ribbentrop va fi revenit, cu asentimentul Italiei, asupra concesiunei făcută de contele Grandi în ziua de 20 Octombrie şi a cărui importanţă am semnalat-o? In acest caz, tot ce se câştigase în ultimul timp s'a pierdut".

«Le Petit Parisien» constată: «Ca o încheiere a lucrărilor de eri ale comitetului de neintervenţie se pare că se poate afirma că s'a produs un uşor progres din partea guvernului sovietic, dar şi un regres în ceeace priveşte atitudinea germanilor, italienilor şi portughezilor, cari Marţi luau în considerare posibilitatea de a se renunţa la regula unanimităţii, iar eri au insistat asupra menţinerii ei. Ziua de eri se termină deci prin ameninţarea unei noui stagnări a lucrărilor».

«Le Jour» organ al extremei drepte arată că d. Maisky a încercat eri la Londra o ultimă manevră pentru a «torpila» lucrările comitetului de neintervenţie.

Pace durabilă şi rodnică în Europa

ROMA 30 (Rador). — Redactorul diplomatic al Agenţiei Stefani scrie că recentul discurs al d-lui Mussolini a avut un răsunet «mondial».

Acest discurs a pus în mod precis patru mari probleme cari condiţionează o pace durabilă şi rodnică în Europa. Pentru Italia, d. Mussolini cere un singur lucru, adică să fie lăsată în pace. In ceiace priveşte restul, viziunea şi spiritul său s'au adresat către situaţia generală şi către nevoile celorlalte popoare, fiind necesar ca pentru a putea avea o pace adevărată trebue să se facă justiţie tuturor.

Bolşevismul este duşmanul colaborării. El trebuie să fie eliminat din Europa, începând cu Spania. Pacea dela Versailles trebuie să fie revăzută în clauzele cari ating libertatea anumitor popoare. Germania trebuie să ocupe locul pe care-l avea sub soarele african. In acest mod, problema colonială germană este pusă ca o necesitate pentru pacificarea Europei. Problema poate fi considerată ca fiind de interes general, fiindcă această recunoaştere a justiţiei, este indispensabilă pentru o politică de colaborare în Europa.

Un avion prăbuşit în Canalul Mânecei

LONDRA, 30 (Rador). — Comandantul vaporului de pescuit «Brighton», care se află în largul Mării, a comunicat autorităţilor că a văzut un avion prăbuşindu-se în apele Canalului Mânecei, înconjurat de flăcări.

In jurul demisiei d-lui Schacht

BERLIN 30 (Rador). — Corespondentul agenţiei Havas transmite:

Chestiunea demisiei d-lui dr. Schacht din postul de ministru al Economiei Reichului continuă să preocupe atât lumea germană cât şi opinia publică mondială.

Cercurile autorizate declară că până acum nu a intervenit nicio schimbare şi că d. dr. Schacht va continua să ocupe atât portofoliul Economiei Reichului, ca ministru interimar, cât şi preşedinţia Băncii Reichului. —

ECOURI ŞI POLEMICI

D. A. C. Cuza, preşedintele suprem al partidului naţional-creştin, a sosit eri în Capitală, în vederea marelui consiliu al partidului, care va avea loc la 2 Noembrie.

La congresul organizaţiilor naţional-creştine din Basarabia, care va avea loc mâine la Bălţi, va lua cuvântul d. Gh. A. Cuza.

Inainte de a vorbi în faţa comitetului executiv al partidului, d. Gh. Tătărescu se va prezenta în audienţă la Suveran.

D. ing. Radu Irimescu, ministrul aerului şi marinei, va pleca în Italia la 3 Noembrie, pentru a vizita marile întreprinderi aeronautice şi maritime.

Asociaţia studenţilor Academiei Comerciale din Bucureşti, anunţă pe această cale că solemnitatea deschiderii noului an şcolar va avea loc Luni 1 Noembrie la orele 11 a. m. în amfiteatrul I.

Mâine dimineaţă, sub preşidenţia d-lui prof. N. Iorga, se vor întruni într'o mare adunare industriaşii, meseriaşii şi negustorii români, pentru a hotărî măsurile de luat întru salvarea economiei noastre naţionale.

Ministerul educaţiei naţionale a dat un comunicat prin care desminte ştirile privitoare la deblocarea cadrelor învăţământului universitar şi secundar.

D. Mieczislawski secretarul legaţiei *polone şi un bun prieten al nostru, va părăsi Capitala, fiind mutat în direcţia ministerului de externe la Varşovia.*

In Bulgaria s'a instituit un nou sistem de propagandă electorală, prin decret lege.

Domnul candidat trebue să aibă o profesiune stabilită.

Adică la noi, ce s'ar face doctorul Lupu care şi-a uitat trusa medicală la «Crâşma lui Moş Precu»..!

In numărul nostru de Luni vom continua publicarea seriei de reportagii despre *Ipocrizia ţărăniştilor din Basarabia* semnate de redactorul nostru d. Sergiu Florescu.

In «Monitorul Oficial» de azi a apărut tabloul ofiţerilor pensionaţi prin noul decret privitor la deblocarea cadrelor în armată.

D. Vasile Sassu, ministrul justiţiei, restabilindu-se şi-a reluat ocupaţiile la minister.

IERUSALIM 30 (Rador). — *Intre două tabere de bandiţi din Lydda s'a produs aseară o ciocnire, în cursul căreia s'au tras numeroase focuri de armă.*

Poliţia a intervenit imediat pentru aplanarea conflictului.

Şeful poliţiei, doi sergenţi şi un şofeur, au fost grav răniţi. Starea de alarmă a fost proclamată în oraş, pe timp de 24 ore.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ING. ANGHEL SALIGNY Nr. 2. TELEFON 3.26.68 Redactor Responsabil: V. OLANIUC-STERE